

NAŠ KRAJ 46

Glasilo Krajevne skupnosti Limbuš, leto XXXIX, december 2019

Se podoba zunanosti šole naše skozi čase je spreminjala, ji sliko staro od časa pa do časa noviteta je zagrinjala in izgled zunanji je tudi letos šola naša nov dobila, da sedaj energetske varčna v ponos je kraju, kakor prenovljena učenosti vila!

(F. Š.)

Komisija za informiranje pri KS Limbuš:	Vsebina	
Marijanca Karmel – predsednica in člani/ce Julija Flogie, Marija Lončarič, Andrej Šauperl in Franjo Šauperl	Uvodnik predsednice Komisije za informiranje ob izdaji 46. številki Našega kraja	3
Uredniški odbor:	Beseda glavnega urednika	3
Franjo Šauperl, glavni urednik in članice Marija Lončarič, Vilma Majerle, Julija Flogie, Karolina Merc	Krajevna skupnost	
Jezikovni pregled:	– Prvo leto	4
Vilma Majerle in Julija Flogie (šola)	– Člani Sveta KS Limbuš v mandatnem obdobju 2018-2022	5
Izdaja:	– Nagrajenci Krajevne skupnosti Limbuš v letu 2019	6
Krajevna skupnost Limbuš	– Ankica Onič - častna krajanka	7
Ob Blažovnici 41, Limbuš	– Priveditve ob 65. krajevnem prazniku KS Limbuš in KS Pekre	7
Oblikovanje: Andrej Šauperl	– Priveditve v krajevni skupnosti skozi vso leto	7
Tisk: Tiskarna Babič	Komisija za komunalo	
Naklada: 1.000 izvodov	– Realizacija planov na tem področju	8
Kataloški zapis: C501-2759	– Mestna občina Maribor: Informacija o izgradnji kanalizacije	9
Limbuš, december 2019	Dobro in slabo v naših logih	
Glasilo je brezplačno.	– Bodo naši starejši v zaselku Ob železnici lahko kdaj uporabljali kanalizacijo	10
	– Koplji, asfaltiraj, koplji, asfaltiraj ...	10
	– Sokolje oko nad Limbušem b'di	11
	Gospodarska dejavnost	
	– Podjetništvo v KS Limbuš	11
	– Čebelarstvo v našem okolju in svetovni dan čebel	11
	– Štirideset let družinskega podjetja Babšek	12
	Turistične zanimivosti našega kraja	
	– Grajski grič druga zibelka limbuške zgodovine	12
	Vzgoja in izobraževanje	
	– Vrtec Studenci – Enota Limbuš	
	– Naša »cici trgateg« in »cici marmelada«	13
	– Dnevi evropske kulturne dediščine in teden kulturne dediščine 2019	13
	– Osnovna šola Rada Robiča	
	– Pogled v delo šole v preteklem šolskem letu	14
	– Vsi smo del te zgodbe	16
	– Bila sva del te zgodbe	18
	– Postali smo zmagovalci Malih sivih celic 2018/2019	19
	– Naša šola v novi preobleki	20
	– Vseživljenjsko izobraževanje starejših	22
	Društvena dejavnost	
	– Če bi društev v kraju ne bilo	22
	– Taborniki Maistrovega rodu v letu 2019	23
	– Turistično društvo Limbuš vsako leto pripravi nekaj novega in zanimivega	24
	– Nogometni klub Limbuš – Pekre Marles hiše v letu 2019	25
	– Karate klub Limbuš v letu 2019	26
	– Kulturno društvo Pekre - Limbuš	27
	– Društvo upokojencev Limbuš-Pekre	28
	– Projekt "Starejši za starejše"	29
	– Krajevna organizacija ZBZOvNOB Limbuš - Pekre	30
	Humanitarna in društvena dejavnost	
	– Krajevni odbor Rdečega križa Limbuš: Skrb za naše zdravje	30
	– Aktiv krvodajalcev	32
	– Ponosen krvodajalec	32
	– Prostovoljno gasilsko društvo Pekre v letu 2019	33
	Župnija Limbuš	
	– Ključne dejavnosti v Župniji Limbuš v letu 2019	34
	– Župnijska karitas	34
	– Laiške skupine v župniji	34
	– Limbuški romar na poti	34
	Naši starejši krajani	
	– Alojz Škodnik	36
	– Marica Šraj	37
	Naši jubilanti	
	– Župnik Andrej Firbas – šestdesetletnik	38
	– Franjo Šauperl in njegovih 80 let	39
	Zaslužni krajani Limbuša – vredni spomina	40
	Ali vemo, ...	41
	V prihodnjem letu 2020 se lahko spomnimo in Morda ne veste	41
<i>Fotografije na ovitku so kolaž zgodovine in življenja v našem kraju v letu 2019:</i>		
1 Osnovna šol Rada Robiča Limbuš pred ...		
2, 3 ... in po obnovi		
4 Zmagovalci šolskega tekmovanja "Male sive celice"		
5 Predsednik Republike Slovenije Borut Pahor na obisku v Osnovni šoli Rada Robiča v Limbušu		
6 Kulturno društvo Limbuš - Pekre - zaključek predstave		
7 Karate klub Limbuš - zmagovalka Neja		
8 Taborniki na taborenju		
9 KO Rdečega križa Limbuš - prejemniki priznanj		
10 Društvo upokojencev Limbuš - Pekre, Li-Pe na ogledu kamnoseštva in glažute v Josipdolu		
11 Udeleženci orientacijskega pohoda v organizaciji Krajevne skupnosti Limbuš in Turističnega društva Limbuš		
12 Šola zdravja Limbuš, jutranja telovadba na zelenici v centru Limbuša		

UVODNIK PREDSEDNICE KOMISIJE ZA INFORMIRANJE OB IZDAJI 46. ŠTEVILKE GLASILA »NAŠ KRAJ«

Letos v vaše domove pošiljamo 46. številko glasila Naš kraj, s katerim vas želimo seznaniti z dogajanjem v kraju v letu 2019, tako na komunalnem, gospodarskem, vzgojno-izobraževalnem in društvenem področju.

Posebno pozornost namenjamo našim nagrajenim krajanom, jubilentom in se spomnimo tistih, ki so nas v preteklosti zapustili in s svojim doprinosom vtisnili kraju neizbrisen pečat.

Zahvaljujem se vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri ustvarjanju tega glasila, tako piscem, lektorjem, urejevalcu, tiskarju in seveda – vsem donatorjem.

Želimo vam prijetno branje ter ustvarjalno in prijazno prihajajoče leto!

Marijanca Karmel, predsednica Komisije za informiranje

3

BESEDA GLAVNEGA UREDNIKA

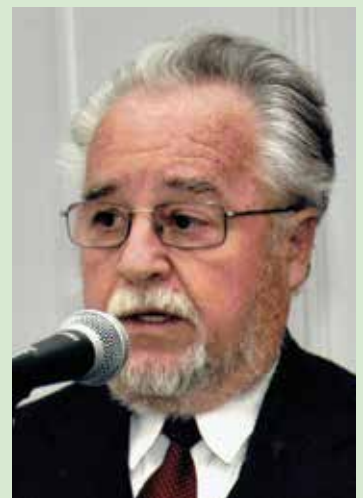
Besede glavnega urednika k 46. številki krajevnega glasila ob njegovi 39-letnici izhajanja so najprej zahvala vsem, ki so v teh 30-tih letih našli pogum, voljo in entuziazem, da lokalno glasilo vztraja in izvaja pomembno nalogo informiranja krajanov, za zgodovino kraja poročanje o dogajanjih v kraju, za sedanjost pa priložnost, da se lahko v njem predstavijo vsi iz krajevnega, varstvenega, šolskega, gospodarskega, društvenega in drugega področja. V njem so tudi želje za lepo in dejavno krajevno skupnost na jugozahodnem obrobju Mestne občine Maribor.

Ker je razvoj krajev znotraj MOM v izključni povezanosti s skrbjo mestne občine, njenih služb ter organizacij ter njenimi razpoložljivimi in naši KS namenjenimi finančnimi sredstvi, je prav, da o odnosu MOM – KS zapiše kaj spodbudnega v glasilu tudi kdo iz vodstva MOM in nam pokaže smer ter možnost nadaljnega razvoja našega obrobnega območja mesta Maribora.

Poleg poročanja o dogajanjih v KS na ljubiteljskem in drugih krajevnih področjih je razvojna dimenzija posebna pričakujoča tematika za naše krajanke in krajanke.

Naše glasilo je neke vrste darilo KS krajanom in organizacijam pred praznovanjem božičnih in novoletnih prazničnih dni. Ob vsakem darilu se ljudje razveselijo pozornosti do njih, pa naj tudi letos 46-ič opravi to obdaritev »Naš kraj«, ko vam tudi kot glavni urednik krajevnega glasila izročam želje za zdravje, srečo, prijetno bivanje in zadovoljstvo, da se v kraju vselej kaj dogaja. Hkrati pa velja iskrena zahvala za sodelovanje vsem, ki ste kakorkoli prispevali k temu, da glasilo s številko 46 prihaja med krajanke, organizacije in društva ter na mnoge druge naslove. Za to dvigam čašo z limbuškim vinom in kličem vsem »SREČNO v leto 2020!«

Franjo Šauperl – glavni urednik

**Svet krajevnih skupnosti Limbuš
vam želi lepe božične in novoletne praznike**

ter srečno, zdravo in ustvarjalno novo leto

2020

4

PRVO LETO

Minilo je prvo leto po lokalnih volitvah leta 2018 in s tem tudi prvo leto dela novega župana z novo ekipo, delno novim sestavom mestnega sveta in seveda novim Svetom Krajevne skupnosti Limbuš, ki je po novem sedaj le sedemčlanski. Podrobnejša predstavitev članov in področij, za katera so zadolženi posamezniki, si lahko ogledate na koncu tega zapisa.

Svet se je v minulem obdobju sestal na ustanovitveni seji, štirih rednih sejah, eni izredni in dveh dopisnih, do konca leta pa nas čaka še ena redna seja. Ko prebiram zapisnike teh sej, lahko ugotavljam, da smo bolj ali manj opravljali redno delo ter sprejemali sklepe, ki se nanašajo na redno delovanje krajevne skupnosti, kot so imenovanje inventurne komisije, pregled inventure, sprejemanje sklepov za izbiro izvajalcev rednega vzdrževanja nekategoriziranih cest, rednega vzdrževanja pokopališča in tako dalje (mimogrede, delo sveta krajevne skupnosti je javno in vsi zapisniki sej so dostopni tudi na spletnih straneh www.maribor.si v rubriki Mestna občina/Mestne četrti in krajevne skupnosti). Nič posebnega, nič novega, nič takega, kar bi krajan lahko opazil v svojem okolju, nič takega, za kar bi lahko rekli, da nam je izboljšalo ali olajšalo življenje.

Da, takšno je običajno prvo leto mandata, ko se v mestni politiki šele vzpostavljajo nova razmerja, ko se župan in njegova ekipa šele navajata na okolje, še posebej takrat, ko je župan nova oseba v mestni politiki, prav tako pa tudi njegova ekipa. Pa vendar moram zapisati, da je bilo to leto tudi zelo aktivno, da je novi župan s svojo ekipo poprijel za delo. Predsedniki svetov krajevnih skupnosti in mestnih četrti smo se z novim županom sestali in mu predstavili najpoglavnejše probleme okolij, iz katerih prihajamo. Župan je tudi v tem mandatu imenoval podžupanjo, ki je zadolžena za delo s krajevnimi skupnostmi in mestnimi četrtmi, to je ga. mag. Helena Kujundžič

Lukaček, s katero smo se tudi že sestali, med drugim je bila tudi na delovnem obisku v naši krajevni skupnosti. Prav tako je v tem mandatu župan imenoval podžupana za področje komunale, prometa in športa, dr. Sama Petra Medveda. Tudi on nas je že sprejel in predstavili smo mu komunalno problematiko naše krajevne skupnosti. Ob tem smo bili še na kar nekaj sestankih na različnih uradih mestne uprave, še največ na Uradu za komunalno, promet in prostor. Rezultat vseh teh sestankov je razširitev projektne dokumentacije za kanalizacijo v naši krajevni skupnosti, tako da sedaj, poleg preostalih ulic v zaselku Ob železnici, obsega še celotno Laznico, Lazniško grabo, iz centra Limbuša pa seže projektiran krak vse do hišne številke Vrhov Dol 2a z odcepom še za Limbuško grabo. V krajevni skupnosti smo na urad za komunalno poslali še dodatni predlog, da naj projektanti zajamejo še dva kraka, ki se navezujeta na vejo do Vrhovega Dola, in sicer v smeri do hišne številke 132a in celotno Vrhovdolsko pot, pa tudi odcep z Deržaničeve poti na Grajski grič. Zaenkrat še nimamo odgovora, a upamo, da so naš predlog upoštevali. Prav tako smo uradnikom pomagali pri pridobivanju soglasij krajanov, katerih parcele bo prečkala kanalizacija, in sedaj čakamo le še na novico, da je MOM uspela pravočasno pridobiti gradbeno dovoljenje ter da je bila uspešna na natečaju za kohezijska sredstva. Ta novica bo namreč pomenila, da lahko mestna uprava v prihodnjem letu opravi potrebne razpise, izbere izvajalce in da se gradbena dela nadaljujejo tam, kjer so zastala.

V kolikor bi ta scenarij padel v vodo, bomo morali župana, Aleksandra Sašo Arsenoviča, držati za besedo, saj je na prvem skupnem srečanju predsednikov mestnih četrti in krajevnih skupnosti javno izjavil, da bo občina, v kolikor ne bo pridobila kohezijskih sredstev, nadaljevanje izgradnje kanalizacije financirala iz lastnih sredstev. Nenazadnje je za to tudi v proračunu Mestne občine Maribor za leto 2020 predvidenih 900.000 €.

Svetniki krajevne skupnosti pa se ne ukvarjamo le s komunalnimi problemi v krajevni skupnosti, ampak smo aktivni tudi na drugih področjih našega sobivanja.

V komisiji za socialo spremljamo in pomagamo tistim krajanom, ki se tako ali drugače znajdejo v osebni stiski. Največkrat gre za starejše krajanke, ki jim preko ustreznih služb, pa tudi Društva upokojencev in njihovega programa Starejši za starejše poskušamo zagotoviti lažji vsakdan ali pa celotno oskrbo, v kolikor se to izkaže za potrebno.

Komisija za prireditve v imenu krajevne skupnosti organizira nekaj prireditev. Posebej je treba izpostaviti proslavo ob krajevnem prazniku in pa prižig novoletnih luči. Obe prireditvi sta tradicionalno do-

bro obiskani. Sicer pa je delo te komisije tudi koordiniranje sodelovanja krajevne skupnosti ter naših društev pri raznih prireditvah, ki jih organizirajo ta društva, pri čemer je najbolj aktivno Turistično društvo Limbuš.

Tudi komisija za priznanja je letos opravila svoje delo, o čemer lahko več preberete v članku o letošnjih nagrajencih Krajevne skupnosti Limbuš.

Ena aktivnejših komisij je komisija za pokopališko dejavnost, saj na pokopališču nikoli ne zmanjka dela, menim pa, da je naše pokopališče eno bolje urejenih in da smo lahko krajanji nanj upravičeno ponosni.

Rezultat dela komisije za informiranje pravkar držite v rokah in glede na vaše odzive, spoštovane krajanke, spoštovani krajanji, vem, da Naš kraj radi in temeljito prebirate.

Za konec pa še 'poročilo' komisije, ki letos ni imela nobenega dela, pa smo zaradi tega še posebej veseli – to je komisija za poravnavo sporov. Ta komisija je sicer mišljena kot prva mediatorska stopnja pri morebitnih medsosedskih sporih in se je v preteklosti že izkazala kot koristna, saj je kakšne manjše spore veliko bolje, lažje, pa tudi ceneje rešiti v pogovoru znotraj domačega kraja.

Za konec zapisa o prvem letu našega mandata pa naj zapišem še nekaj skromnih želja: želim nam, da bi drugo leto s seznama komunalnih težav vendarle lahko izbrisali kakšno postavko, da bi s svojim delom uspeli privabiti na kak obraz nasmeh več, da bi vsi preživeli zdravo in srečno novo leto 2020 in da bi komisija za poravnavo sporov še naprej ostala brez dela.

*Andrej Šaupperl,
predsednik Sveta krajevne skupnosti Limbuš*

ČLANI SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI LIMBUŠ

v mandatnem obdobju 2018-2022 z zadolžitvami in odgovornostmi

Marija Lončarič, Viljem Očko, Marijanca Karmel, Ernest Robnik, Andrej Šaupperl, Erika Črnko, Alojz Kraner

Da bi se lahko krajanji z določenimi problemi ali predlogi povezali s člani Sveta KS, naj predstavimo področja, za katera so zadolženi člani Sveta KS:

ANDREJ ŠAUPERL	predsednik Sveta KS, zastopanje KS, koordinacija aktivnosti v KS, posredovanje informacij javnega značaja, predsednik Komisije za socialo
MARIJA LONČARIČ	podpredsednica Sveta KS in predsednica Komisije za prireditve
ALOJZ KRANER	podpredsednik Sveta KS in predsednik Komisije za komunalno
MARIJANCA KARMEL	članica Sveta KS in predsednica Komisije za informiranje
ERNEST ROBNIK	član Sveta KS in predsednik Komisije za poravnavo sporov
ERIKA ČRNKO	članica Sveta KS in predsednica Komisije za priznanja
VILI OČKO	član Sveta KS in predsednik Komisije za pokopališko dejavnost

NAGRAJENCI KRAJEVNE SKUPNOSTI LIMBUŠ V LETU 2019

Svet KS je ob krajevnem prazniku KS Limbuš podelil krajanom in organizacijam naslednja priznanja KS:

MUZEJ GLAŽUTARSTVA IN SODARSTVA OSRAJNIK, LAZNICA

6 Odprtje Muzeja glažutarstva in sodarstva, ki se nahaja v Laznici, je za naš kraj velika pridobitev. Je učnega pomena, saj obisk muzeja osveži spomin na glažutarstvo, ki je bilo razširjeno v bližini našega kraja, hkrati pa daje vpogled v sodarsko obrt. Odprtje tega muzeja je z lastnimi sredstvi in delom ustanovil Gorazd Osrajnik v domači hiši v Laznici. Bogata zbirka steklarskih izdelkov je iz pohorskih glažut, med njimi tudi iz Glažute Zgornji Limbuš, na ruškem delu Pohorja. Poučna je tudi zbirka sodarskega orodja. Z etnološkim muzejem glažutarstva in sodarstva je obogatena turistična ponudba kraja vredna ogleda in vpogleda v preteklost. Zaradi takšne promocije kraja se je Komisija za priznanja odločila, da Muzeju glažutarstva in sodarstva Osrajnik v Laznici KS Limbuš podeli PISNO PRIZNANJE.

ANSAMBEL »ŠALJIVCI«

Šaljivci imajo svoj sedež v Limbušu, ker je njihov vodja naš krajan. Je zelo uspešen ansambel, saj ime Limbuš ponesejo daleč naokrog. Pred petimi leti so za svoj jubilej izvedli skupaj s priznanimi ansambli iz vse Slovenije koncert pod šotorom na šolskem igrišču s. Med tem časom so organizirali dobrodelni koncert, izkupiček se je razdelil med organizacije RK, Karitas in šolo – za učence. Letos slavijo 10. obletnico uspešnega delovanja in sodelovanja na različnih koncertih širrom Slovenije. V čast tega praznika bodo priredili velik koncert s snemanjem RTV Slovenija 22. septembra v naši lepi šolski telovadnici. Prav tako nam priskočijo na pomoč s svojim ozvočenjem na naših krajevnih prireditvah in igranjem na zaključni proslavi krajevnega praznika. Za njihovo uspešno delo v desetletnem delovanju jim KS Limbuš podeljuje PISNO PRIZNANJE.

PEVKE LJUDSKIH PESMI »SPOMINČICE« pri DU Li-Pe – DU Limbuš – Pekre

je bilo ustanovljeno leta 1985 in kot prva sekcija v društvu je bil Ročnodelski krožek. Ob delu je spontano prihajalo do petja ljudskih pesmi. Porodila se je želja po nastopanju na občnem zboru društva in ob drugih priložnostih. Njihov prvi javni nastop se šteje leta 1988 in tako je Ročnodelski krožek s pevkami ljudskih pesmi v letu 2018 slavil 30. obletnico svojega delovanja, letos pa slavijo Pevke ljudskih pesmi »Spominčice« 30 let samostojnega nastopanja. Zbor je vodilo kar nekaj pevovodkinj, od Debenakove, Žgajnerjeve, Ramšakove, Oničeve in sedaj ge. Čontale. V zboru redno nastopa 15 pevk in harmonikar. So daleč najbolj prepoznavne pevke, ki s svojo ljudsko pesmijo razveseljujejo starejše krajanke, sodelujejo pri komemoracijah, adventnem prižigu luči, na občnih zborih v kraju in izven njega, kot na primer na Prešernovi proslavi in občinskih proslavah. Nastopile so tudi v Cankarjevem domu, v partnerskem DU v Mislinji, na avstrijskem Koroškem in še bi lahko naštevali, saj jim že zmanjkuje časa za nove pesmi. Težko bi naštevali, kje še niso nastopale. Prepričani smo, da so naše Pevke ljudskih pesmi »Spominčice« zelo prepoznavne in s svojo lepo slovensko pesmijo popestrijo dogajanja v Limbušu in širši domovini. Naj omenimo, da imajo med svojimi pevkami tudi 88-letnici, ki pojeta med njimi že trideset let. Za tako bogato delo vam KS Limbuš podeljuje MALO PLAKETO.

VRTEC STUDENCI – ENOTA LIMBUŠ

V vrtcu z mentorico Dragico Sernc izvajajo projekt na temo »Turizem in vrtec« in »Z igro do prvih turističnih korakov«. Največji projekt, imenovan Dnevi evropske kulturne dediščine, je potekal z motom: »V obličju nadvojvode Janeza«. Varovanci so si ogledali Čeligijevo prešo in prešanje, to je stiskanje jabolk, izvedli Cici trgatev, z dedki in babicami izvedli pohod po poteh Limbuša, skupaj s starši organizirali pohod po Limbuški Dobravi. Na koncu tega projekta pa so si privoščili pečen kostanj. V mesecu aprilu, ob Dnevu zemlje, izvedejo Cici čistilno akcijo, kjer spoznavajo, kaj je dobro za naravo in nas, kaj lahko storimo, da bo naše okolje lepo in čisto. Otroci so tudi uspešni likovniki, ki so z raziskovanjem našega kraja in njegovih lepot kraj likovno upodabljali. S temi izdelki so se predstavili v trgovskem centru Qlandiji v Mariboru.

Vsako leto izvedejo v maju prireditev za starše in krajanke v šolski telovadnici. S svojimi nastopi nas otroci razveseljujejo s pesmijo v prednovoletnem utripu in prižigu lučk na naši smreki, jo tudi praznično okrasijo in postavijo stojnico z lastnimi izdelki. Ker je njihovo delo zelo bogato, polno volje vzgojiteljic in otrok, smo se odločili, da Vrtcu Studenci - Enoti Limbuš podelimo MALO PLAKETO KS Limbuš.

ANKICA ONIČ – ČASTNA KRAJANKA

Ankica Onič je v vlogi krajanke Limbuša, članice Rdečega križa Limbuš in Društva upokojencev Limbuš – Pekre, vsestranske strokovne sodelavke na področju skrbi za ostarele in bolne, nosilke projekta »Starejši za starejše za boljše kakovost življenja doma« na krajevnem nivoju, v Zgornjepodravski zvezi DU Maribor in pri ZDUS je prejela Malo plaketo za delovanje v projektu »Starejši za starejše« pri Zvezi upokojencev Slovenije, Malo plaketo KS Limbuš, Malo plaketo pri PZDU Maribor in najvišje priznanje Diploma v matičnem društvu. Je zavzeta organizatorica zdravstvenih meritev, svetovanja in posredovanja v akutnih socialnih primerih ter organizatorica pomoči potrebnim.

V svojem več kot 40-letnem aktivnem in vsestranskem delovanju v kraju in izven njega je s skupino prostovoljk, ki jih vodi, kraju in širši družbeni skupnosti doprinesla velik prispevek pri razvoju in izvedbi skrbi za ostarele in bolne, še posebej v okviru programa Zveze društev upokojencev Slovenije »Starejši za starejše«, ki ga je Evropski parlament leta 2017 nagradil z nagrado "Državljan Evrope".

Zelo aktivna je tudi na kulturnem področju, saj je dolgo vodila pevke »Spominčice«, kjer še danes poje. Kot pevka sodeluje pri Mešanem pevskem zboru Društva upokojencev Limbuša in Pekar, ki z nastopi v kraju in izven njega promovira domači kraj Limbuš, je članica v Komisiji za zdravstveno varstvo in duševno zdravje pri PZDU in ZDUS v Ljubljani.

Je krajanka, ki se z delom posveča starejšim in bolnim, hvaležni smo ji za opravljen delo in ji podeljujemo priznanje ČASTNA KRAJANKA KS LIMBUŠ.

7

Prireditve ob 65. krajevnem prazniku KS Limbuš in KS Pekre

Kakor mnoga leta doslej je bil tudi letošnji program prireditev ob krajevnem prazniku raznovrsten in pester. V programu je bilo 5 nogometnih tekem v organizaciji NK Marles hiše Limbuš – Pekre, sprejem mladih članov Limbuša, Pekar in Bistrice ob Dravi med podmladek Rdečega križa v organizaciji RK Limbuš, RK Pekre in Osnovne šole Limbuš, likovne razstave v organizaciji DU Li-Pe, Likovna sekcija, področni taborniški mnogoboj v organizaciji Društva tabornikov Maistrov rod, Triatlon »Pekre, 23. maj 91« v organizaciji Zveze slovenskih častnikov – OZ Mb, Enota Pekre, družabno srečanje starejših krajanov v organizaciji KO RK Pekre v Pekrah in KO RK Limbuš v Limbušu, razstava ročnih del DU Li-Pe, Ročnodelska sekcija Limbuš v Limbušu in DU Li-Pe, Ročnodelska sekcija »Rožice« v Pekrah, 28. spominski pohod »Pekre, 23. maj 91«, proslava ob spominskem dnevu MOM Pekrski dogodki v IC Pekre v organizaciji MOM in v soorganizaciji TD Pekre, s slavnostnim govornikom, predsednikom vlade RS, Marjanom Šarcem, 7. gasilsko tekmovanje za pokal Pekar v organizaciji PGD Pekre, »Studenček zapoj in zapeši z menoj« v organizaciji Vrtca Limbuš, svečana proslava krajevnega praznika KS Limbuš in KS Pekre v telovadnici OŠ Limbuš, dobrodelna kulturna predstava »Čaj za dve« v organizaciji KD Pekre – Limbuš, »Šola kraju – Mi in tehnologija« v izvedbi osnovne šole Limbuš, šahovski turnir v organizaciji DU Li-Pe, Šahovska sekcija in prireditve »Kuhanje kisle župe« v organizaciji TD Limbuš.

(vir: Program prireditev ob 65. krajevnem prazniku)

Prireditve v KS Limbuš skozi vse leto

Skozi vse leto se v Krajevni skupnosti zvrsti zajetno število prireditev, ki jih organizirajo KS, društva in organizacije, posebej strnjene so pa v času praznovanja krajevnega praznika KS. Naj jih predstavimo:

Društvo tabornikov Maistrov rod: pohodi, področni taborniški mnogoboj ob krajevnem prazniku KS,

sodelovanje na prireditvah KS in Turističnega društva, poletni tabor;

Društvo upokojencev Limbuš – Pekre: kegljaške tekme, likovna razstava in ročnodelska razstava ob krajevnem prazniku KS, pevski nastopi Mešanega pevskega zbora Li-Pe, pevski in instrumentalni nastopi

Pevk ljudskih pesmi »Spominčice«, kegljaški turnirji, šahovski turnirji;

Karate klub Limbuš: vaje in tekmovanja;

Kolpingova družina Limbuš: sedem izobraževalnih večerov, izobraževalni dan, tečaj nemščine in računalništva ter socialna pomoč socialno ogroženim;

KO Rdeči križ Limbuš: sprejem mladih članov, krvodajalske akcije, zdravstvene meritve, družabno srečanje starejših krajanov ob krajevnem prazniku, obiski starejših krajanov;

KS Limbuš: organizacija krajevnega praznika, svečana proslava krajevnega praznika, orientacijski pohod Limbuš - Meranovo, prižig božičnih luči na smreki sredi vasi;

NK Marles Limbuš – Pekre: nogometni turnirji in tekme, pet tekem v čast krajevnega praznika KS;

Osnovna šola Limbuš: Šola kraju;

Turistično društvo Limbuš: pohod Huberta Marina, sankanje, pustna maškarada, pohod Ivana Šterna, prikaz rezi vinske trte in sadja ter rož, spomladanski sejem na vasi, postavljanje mlaja in kresovanje, pohodi, prireditve v Salonu TD, ocenjevanje vin, dnevi odprtih vrat vinskih kleti, kuhanje »kisle župe« ob krajevnem prazniku KS, klopotčevanje, jesenski sejem na vasi, martinovanje in adventni bazar;

Vrtec Limbuš: Studenček zapoj in zapleši z menoj;

Zveza borcev za vrednote NOB: spominska svečanost pri spomeniku NOB pred dnevom mrtvih;

Župnijska karitas: organizacija srečanja dekanijske Karitas, pogostitev ob srečanju starejših župljanov in na Jakobovo nedeljo.

Franjo Šauperl, glavni urednik

8

Komisija za komunalno REALIZACIJA PLANOV NA TEM PODROČJU

Po štirih letih sem zopet prevzel funkcijo predsednika Komisije za komunalno in to z razlogom, da se pospeši realizacija zastavljenih planov na področju komunale KS Limbuš. Na srečo sem tudi član Odbora za komunalne in gospodarske javne službe Mestne občine Maribor.

Po izvolitvi v Svet KS se je konstituirala Komisija za komunalno v naslednji sestavi: kot predsednik Alojz Kraner, dva bivša predsednika Sveta KS Marko Babšek in Danilo Šilec, Stanislav Tomše, dipl. ing. grad., zaposlen pri Nigradu, Bogdan Polak in predsednik Sveta KS, Andrej Šauperl.

V vsaki krajevni skupnosti in MČ je največji izziv komunalna. V naši KS so potrebe še kako vidne, saj v prejšnjih mandatih ni bilo realiziralo vse, kar je bilo načrtovano. V zaostanku je kanalizacija v zaselku Ob železnici. Do sedaj smo uspeli urediti tri ulice, in sicer Hrovatovo, Domadenikovo ter Obrobno ulico. V teh ulicah je položen nov vodovod, kanalizacija, urejena je cestna razsvetljava in položen nov asfalt.

V minulih letih je bilo zgrajeno tudi prečrpališče, brez katerega kanalizacija ne bi funkcionirala, saj črpalke potiskajo fekalne vode v smeri čistilni naprave. Pred slabim mesecem je pričelo prečrpališče tudi delovati. Vanj se sedaj steka celotna stara kanalizacija zahodnega dela Limbuša z Robičevim naseljem in delom Laznice. Vse to je bilo prej speljano v reko Dravo.

Moram povedati, da že nastajajo problemi ob večjih padavinah, kar se kaže kot izliv fekalij iz jaška pred mostom pri železniški postaji. Po tolmačenju strokovnjakov podjetja Nigrad je razlog mešani sistem in preveč meteornih voda iz podjetij industrijske cone Marles. Potrebna bo rekonstrukcija z odvajanjem odvečne fekalne vode v obvod, nazaj v meteorno cev.

Realizacija del na področju kanalizacije v letu 2019: ni ničesar omembe vrednega! (Priprava na pridobivanje kohezijskih sredstev). Razlog je pridobivanje dokumentacije, PZI s projekti in gradbenim dovoljenjem ter raznih soglasij. Za prijavo na kohezijska sredstva smo skupaj predlagali razširitev projektov na zaselek Ob železnici, Laznico, del kanalizacije od Deržaničeve poti, smer Grajski grič, dvanajst priključkov v centru Limbuša, to je Ob Blažovnici 54, 50, 63, 48 (tri stranke) in 61 (pet strank). Nadaljevanje kanalizacije od domačije Turk proti Vrhovem Dolu, Limbuška graba (23 gospodinjstev), ulica Ob Blažovnici h. št. od 99 do 123/a in Vrhovdolska pot. Želimo še naprej, a ni zajeto v tem planu. Da bi stvari pospešili, sem dobil zadolžitve, da pomagam pri soglasjih krajanov, ki jih poznamo. To smo realizirali in upamo, da bo kaj pomagalo.

Rekonstrukcija dela ceste s pločnikom proti železniški postaji in rekonstrukcija ceste s pločnikom proti Vrhovemu Dolu v prvi fazi do križišča z Limbuško grabo: vsi, ki se vozimo po teh cestah, opažamo, da to ni več cesta, ampak nekaj podobnega temu, ozko in uničeno. Po cesti v smeri Vrhov Dol vozi tudi šolski avtobus in avtobusi s turisti na Meranovo. Srečevanje z njimi je že velik podvig. Za rekonstrukcijo dela ceste od centra Limbuša, smer železniška postaja, je pridobljen PZI in ovrednoteno delo na 450.000 EUR. Dela bi se lahko pričela, a je to preneseno v leto 2020. Dobili smo dopis, s katerim nas obveščajo, da imajo za leto 2020 planiranih 30.000 EUR za pridobivanje dokumentacije s projekti za rekonstrukcijo ceste proti Vrhovemu Dolu. Tukaj se takoj sprašujemo, ali bo občina pristopila k realizaciji rekonstrukcije cest s pločniki istočasno z izgradnjo kanalizacije. Tako bi moralo biti, a je potrebno zagotoviti in planirati sredstva. To je

izziv, ki me kot predsednika komisije čaka in naredil bom vse, da naša mnenja upoštevajo.

Dopolnitev javne razsvetljave in zamenjava svetil po evropski uredbi: odgovor je vedno, da ni sredstev in tako smo imeli veliko srečo, da je od križišča Vrhovdolske poti Elektro Maribor odstranil par drogov, na katerih je bila javna razsvetljava. Postavili so nove drogove za razsvetlavo in upam, da bodo na njih zasvetile luči po evropski uredbi.

21. 08. 2019 smo imeli sestanek v naši KS s predstavniki MOM, podžupanom Samom Petrom Medvedom in podžupanjo mag. Heleno Kujundžič Lukaček. Predstavili smo jim naše probleme in v

kratkem imamo obljubljen tudi sestanek z županom Aleksandrom Sašom Arsenovičem. Pričakujem konstruktiven sestanek, s polno mero posluha, ker brez podpore župana si realizacije naših želja in potreb ne zamišljam.

Srčno upam, da bo Mestna občina Maribor uspešna pri pridobivanju kohezijskih sredstev, ki se ne našajo samo na Limbuš, ampak širše. Le tako bomo v kratkem lahko pričeli z deli. Po izjavah nadrejenih v MOM pa bo drugače šlo zelo počasi, saj bo sredstva morala zagotoviti občina.

*Alojz Kraner,
predsednik Komisije za komunalo KS Limbuš*

Informacija o izgradnji kanalizacije za neopremljena območja Aglomeracije ID 29 Maribor

V Mestni občini Maribor (MOM) smo pripravili projekt *Aglomeracija*, ki ureja izgradnjo kanalizacijskega omrežja v Mestni občini Maribor, in sicer v več naseljih, ki smo jih poimenovali po območjih: Limbuš, Pekre, Malečnik in Kamniška graba.

V območje Limbuš sodijo naselja:

- Laznica,
- Spodnji Limbuš,
- Limbuš v smeri proti Meranovemu in
- delno Vrhov dol.

Celotni projekt *Aglomeracija* predvideva več kot 24 kilometrov novozgrajene kanalizacije v MOM, v naštetih naseljih na limbuškem območju pa bo zgrajene 6,5 kilometra kanalizacije. Stisko krajanov nekaterih delov Limbuša, ki (kot tudi nekateri drugi deli občine) že predolgo čakajo, da se priključijo na javno kanalizacijsko omrežje, na občini zelo dobro poznamo in intenzivno iščemo načine, kako ta problem končno rešiti.

Usklajevanja z ministrstvi

Projekt *Aglomeracija* je bil vključen v *Dogovor za razvoj regij*, sprejet 20. julija 2018, vendar ni napredoval, ker smo se morali usklajevati z ministrstvom za okolje in prostor (MOP) ter za gospodarstvo. Projekt namreč ni izkazoval pogojev za zagotavljanje sofinanciranja v skladu z *Operativnim programom za izvajanje evropske kohezijske politike sredstev 2014-2020*. Aglomeracije, manjše od 2000 PE (populacijskih enot), v okviru tega programa niso opravičene do sofinanciranja.

Zato smo morali v začetku leta 2019 projekt prilagoditi in posledično spremeniti vso dokumentacijo. V aprilu 2019 smo na MOP v uskladitev oddali vlogo za pridobitev sofinancerskih sredstev, in zdaj smo dokumentacijo tudi dokončno uskladili.

Za končno odločitev o sofinanciranju projekta pa bomo morali dokazovati, ali imamo pridobljena grad-

beno dovoljenja, soglasja in služnosti. Ob tem povejmo, da smo morali traso kanalizacijskega omrežja ponekod prilagajati zaradi težav pri pridobivanju služnosti.

Čakamo na odločitev agencije za okolje

Ključni dokument, ki ga zdaj čakamo, je odločitev glede predhodnega postopka presoje vpliva na okolje – izda ga Agencija RS za okolje (ARSO). Pričakujemo, da bo ARSO našo vlogo zaključil do konca januarja 2020. Ko bomo prejeli sklep o predhodnem postopku presoje vpliva na okolje, bomo tudi vedeli, ali bomo mogoče morali začeti integralni postopek pridobitve gradbenega dovoljenja. Če bo to potrebno, moramo pričakovati, da se bo upravni postopek pridobitve gradbenega dovoljenja podaljšal za najmanj pol leta.

Upamo, da bomo dela začeli jeseni 2020

Zdaj sicer kaže, da presoja vpliva na okolje ne bo potrebna. V tem primeru lahko pričakujemo, da bomo v marcu 2020 dobili gradbeno dovoljenje, do 31. maja 2020 (v skladu s časovnico okoljskega ministrstva) pa bi imeli pripravljeno popolno vlogo za pridobitev sofinancerskih sredstev. Po sprejeti odločitvi o sofinanciranju bo občina izvedla javno naročilo in izbrala izvajalca. Če bo postopek tekel kot si želimo in presoja vpliva na okolje ne bo potrebna, predvidevamo, da bi dela začeli jeseni 2020 in sklenili v začetku leta 2023.

Ob tem pa upamo še, da na naš projekt ne bodo vplivale spremembe uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode, ki jih pripravljajo na ministrstvu za okolje. Te spremembe bi namreč opisane časovne okvirje projekta *Aglomeracija* povsem spremenile, dokončanje projekta bi se prestavilo v bistveno kasnejše obdobje.

Mestna občina Maribor, 5. december 2019

Dobro in slabo v naših logih

BODO NAŠI STAREJŠI KRAJANI V ZASELKU OB ŽELEZNICI LAHKO KDAJ UPORABLJALI JAVNO KANALIZACIJO

Bog si ga vedi, če bodo naši starejši krajanje v zaselku Ob železnici lahko kdaj uporabljali javno kanalizacijo. Pred malo manj kot kakšnimi tremi desetletji so bili izdelani zanjo prvi načrti, potem pa projektov še in še, a do danes so kanalizirane tri ulice, nanjo so pa menda priključene le tri ali štiri hiše ob gozdu. Zatem pa je zopet vse tiho ... Kdaj bo kakšno nadaljevanje te desetletja trajajoče sage, je uganka za vse, ki nanjo upajo, a starejši krajanje se tudi za vselej poslavljajo in se postavlja s strani sedanjih starejših krajanov vprašanje odločevalcem o tej sagi: »Bodo naši starejši krajanje v zaselku Ob železnici sploh lahko kdaj uporabljali javno kanalizacijo?«. Saga o javni kanalizaciji v zaselku Ob železnici je sedaj v mrtvem teku oziroma v popolnem zastoju in nihče ne ve, kdaj bo s strani Mestne občine Maribor ponovno pognana v tek in v neskončno težko pričakovano dokončanje.

10

Večina starejših se prebija iz meseca v mesec z nizko pokojnino, zato še posebej takšne namreč zelo trpinči tudi zahteva koncesionarja o obveznem črpanju greznic, čeprav so te velike in v hiši živi eden ali največ dva ostarela in se v treh letih v pretočni greznici nabere le manjša količina gošče za črpanje, a koncesionar je vztrajen in terja črpanje ter zaračunava svoje, tudi če za to pri stranki še ni zadostne količinske potrebe. Ni važno koliko, a črpati je treba, da se polni prihodek koncesionarja, ki ga na pol prazne greznice prav nič ne bremenijo. Doklej še tako, se sprašujejo socialno ogroženi krajanje zaselka Ob železnici, a odgovora najbrž ne bodo dobili.

KOPLJI, ASFATIRAJ, KOPLJI, ASFALTIRAJ ...

Kopati je ulice treba, da infrastruktura se skrije,
glej zopet je bager na delu, po ulicah naših nam rije,
so delavci kakor mravljice pridni, se ob delu potijo,
polagajo kanale, a le za ulice tri, več cvenka pač ne dobijo.

Tri ulice novi asfalt še dobijo, ulic vseh drugih v krajanje je bes,
kdaj vendar kopali bodo pri nas že končno in vendar zares,
saj obljube občinske stoletja četrt že brado sivo imajo,
ni prave namere, le v zadnjem letu mandata nekaj le dajo.

Pa se vmes zopet zgodi, da nekdo od pridnih delo dobi,
ko bager hrumi, lomi asfalt in v jarke cevi polagati hiti,
da optika pride v hišo nam vsako, ko bo odličen signal,
pa je spet treba asfaltirati ulične poti, za kar denar nekdo je dal.

Ko zopet se denar pripravi, bo menda šla kanalizacija naprej,
bo asfalt, prav nič še star, treba po ulicah odpreti slej ko prej,
da kanalizacija se morebitna enkrat v zemljo črno skrije,
in da asfalt se novi zopet s črnino svojo po ulicah pokrije.

Kdaj bo konec pesmi »Koplji, asfaltiraj«, žal nihče ne ve,
čas pa spremljajoči z nejevoljo v anale zgodovine kraja gre,
o, da bi se čudež nam zgodil in bi pesmi te zaključek se odpel,
da krajan bi naš se zadovoljstva s komunalno lahko navzel.

Franjo Šaupert, častni krajan

KRAJEVNA SKUPNOST LIMBUŠ - kontaktne podatki

KS Limbuš

Ob Blažovnici 41, 2341 Limbuš

Tel. št.: 02/2201-838, 02/6131-200, 051/311-030 ; fax št.: 02/6131-214

e-pošta: ks.limbus@maribor.si

Tajnica: Karolina Merc

Odgovorna oseba za posredovanje informacij javnega značaja je Andrej Šaupert, predsednik Sveta krajevne skupnosti.

Uradne ure za poslovanje s strankami:

v ponedeljek od 8.00 do 12.00,

v sredo od 8.00 do 12.00 in od 14.00 do 16.00,

v petek od 8.00 do 12.00.

SOKOLJE OKO NAD LIMBUŠEM B'DI

Čeprav sem ptica ujeda, moj izjemni sluh zaznava tudi, ko se limbuški staroselci, katerih je stalno manj, pogovarjajo v stari narečni limbuščini. Moj rod je zmeraj preletaval limbuško področje in poslušal limbuško krajevno narečje, pa naj bo to, kar vam želim danes sporočiti, tudi v govorici nekdanjega časa.

Od zgodne spomlodi naprej lejtam nad lejmpoškim placom, da lahko opazujem vse, koj se tu godi. Najbliži mojemu gnejsdu je posestvo Meranovo. Pa sn tam vidau povabilo na Janezof prejt, junija sn gledau dejn odprtih dveri s probo vin, noh pa še klopotčovoje, pa trgateg, noh pa še martinovoje. Politi sn krožo nad lejmpoško grobo pa sn vido na placi, ki se samo dol z eroplana vidi, eno hišo, kira je mugla bit zazidana genau po urbanističnih reglcih s smerjo slemena, naklonom strihe, pa še farba strihe je bla določena. Na jesejn pa gledam dola srejd vesi, tam ko je blo zaščiteno vaško jedro, da zaj tam, ko je stal bunker z

druge svetoune vojske, kak se zidajo moderne stanovajske škotle brez strihe, no kokih drugih, normalnim kočam podobnega zgleda. Pa bo mel Lejmpoh druguč neka ekstra za videt. Politi je doubu Spodni Lejmpoh optiko, da je zaj lepa slika na televizorah, telefoni no pa računalniki tudi dabro deluvlejo. Vinogradniki no pa Turistično društvo so se v jesejni veselili na broji, ko je blo tak lepo no sladko gruzzdje. Strašno sn bil cufridn, ko sn poslušal koncert na čast 20-e lejtnce delovoja noših muzikontof »Šaljifcof«. Tudi u šouli je vse živo, zaj ko je cejla obnovlena, v ji pa »hvola Bougi«, pouno učencof, kiri si nabirajo znoje za živleje. Tudi noš vrtec je poun nadebudnih malčkof, kiri tudi rodi nastopajo na prireditvah u kroji. Gledal sn nogometne tekme no pa druge športne prireditve. Šport u Lejmpohi je hudo živ. Bil sn tudi u lufti, ko je noš fajmošter Andrej obhjal 60-lejtnico življeja, samo nisl mogu nič pomogat, ko je slavje na forovškem vrti molo pokvorlo deževno vreme, tak da je dosti dobrou, ob pounih želocih ludi, kiri so se ustrašli deža, na žori spečenih ostolo. Pekrski gasilci se pripravljajo na svojo 130-lejtnico drugo lito. Zlo delovni so še penzionisti z dosti aktivnostmi skouz cejlo litu, pa še 30 lejt delovoja Pevk ludskih pismi »Spominčic« se je tak lejpo proslavilo, ko jim je še pevski zbor penzionistov z Monoštra tak lejpo zapel. Ni kaj – Lejmpoh je s prireditvami skuz cejlo litu nadvse aktivni kraj. Pa naj tak ostone tudi dauč f prihodni cajt! Samo kanalizacijo u Spodnem Lejmpohi bi pa blo rejs ekstra nujno do kroja zrihtat!

Sokol Branko Biser

11

GOSPODARSKA DEJAVNOST

Podjetniška dejavnost v KS Limbuš

V KS Limbuš deluje vrsta podjetij z dejavnostjo proizvodnje in storitev. Da bi vedeli zanje, jih predstavlja naslednji zapis po organizacijski obliki in po dejavnostih.

Organizacijska oblika: skupno 142 podjetniških subjektov, od tega 77 x samostojni podjetnik, 50 x družba z omejeno odgovornostjo, 1 x delniška družba, 1 x komanditna družba, 2 x zavod, 3 x dopolnilna kmetijska dejavnost in 8 x ostale pravne oblike.

Dejavnosti: 3 x osebne storitve, 1 x kmetijstvo, 3 x dopolnilna dejavnost na kmetiji, 2 x proizvodnja, 2 x mizarstvo, 4 x gradbeništvo, 5 x gradbene storitve, 1 x inštalaterstvo, 1 x parketarstvo, 1 x montaža, 3 x servisne storitve, 2 x računovodske storitve, 5 x gostinstvo in turizem, 25 x trgovina, 4 x transport, 1 x tiskarstvo, 6 x projektiranje, 4 x računalništvo, 3 x prevajanje, 6 x podjetniško svetovanje, 2 x pisarniške storitve, 9 x poslovne storitve, 6 x razno svetovanje, 6 x zdravstvo, 6 x zavarovalništvo, 3 x čiščenje in urejanje okolja, 13 x posredništvo, 1 x oglaševanje, 1 x finančna agencija, 1 x novinarstvo, 1 x vzgoja, 2 x športna dejavnost, 1 x detektivska dejavnost in 6 x ostale dejavnosti.

(povzeto po viru: <https://www.moje-podjetje.net/>)

ČEBELARSTVO V NAŠEM OKOLJU IN SVETOVNI DAN ČEBEL

Čebelarstvo v našem krajevnem okolju

V naših krajih je bilo v vseh časih prisotno čebelarstvo. Da je bilo tako, nam priča že urbar limbuške gosposčine iz davnega leta 1679. Praktično v vseh časih je bilo v našem krajevnem okolju delujoče čebelarstvo.

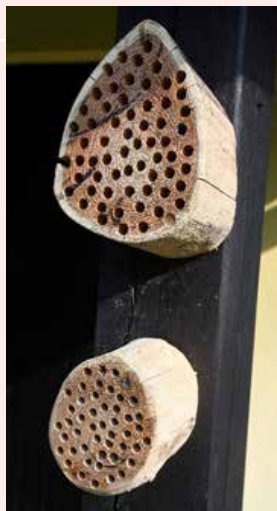
Vesel svetovni dan čebel!

Ali ste vedeli, da v Slovenji živi več kot 550 vrst čebel? Mednje spadajo nam najbolj znane, v družinah živeče medonosne čebele in vsi čmrlji, medtem ko vse ostale živijo samotarsko, zato jih imenujemo tudi samotarske čebele. Samotarske čebele so v okolju pomembne kot opraševalke žužkocvetnih rastlin, zato jih radi vidimo tudi na vrtu, v sadovnjaku in na polju. Samotarske čebele ne pikajo, zato ne pomenijo nobene nevarnosti tudi tam, kjer so pri hiši majhni otroci. Privabimo jih lahko z gnezdilnicami oziroma hoteli za čebele, ki posnemajo njihova naravna mesta, kjer poskrbijo za svoj naraščaj. Čebele sicer ne gredo na dopust, jim pa za izdelavo hotela olajšamo bivanje z nami.

Hotel lahko naredimo iz trsja, bambusa ali navrtanik kosov lesa. Za jedro hotela uporabimo votle dele rastlin, trstike, bambusa, lahko tudi opeko ali les. V

zadnjih dveh primerih moramo zvrtni luknje premera od 4–12 mm. Dolžina votlih delov rastlin, povezanih v snope, ali lukenj pa naj bo 10–12 cm. Takšno jedro vstavimo vodoravno v leseno hiško, ki jo postavimo v zavetno lego. Priporočam, da vhod zaščitimo z mrežo, ki nima preveč majhnih lukenj, vhod pa nekoliko poglobimo. S tem zaščitimo prebivalce hiške pred lačnimi kljuni. Hotel namestimo na prisojna mesta, da se bo naraščaj v njih uspešno razvijal: pod napušč vrtno lope ali hiše, lahko pa tudi samostojno s strešico. Nato se umaknemo in opazujemo, kako se hotel polni.

Uspešno naseljevanje vam želim!

Ivan Esenko

ŠTIRIDESET LET DRUŽINSKEGA PODJETNIŠTVA BABŠEK

Podjetje IMPOTT d.o.o. je manjše družinsko podjetje, ustanovljeno leta 1989. Podjetje, pod vodstvom Marka Babška, je s svojo ustanovitvijo nadaljevalo proizvodno dejavnost na področju ključavničarstva, s katerim je pričel njegov oče Jožef Babšek leta 1977. Leto je pričel z obrtništvom že leta 1970. Vlaganja v opremo in razvoj, dobra organizacija, hitra odzivnost, strokovnost in fleksibilnost so nam omogočila, da podjetje dobro deluje vse do danes. Strankam nudijo izdelke in storitve visoke kakovosti na področju ključavničarstva, ki zajema CNC struženje, rezkanje ter razno obdelavo kovin, s poudarkom na upogibanju cevi in profilov.

Letos praznuje zasebno družinsko podjetje IMPOTT d. o. o. 30 let delovanja, v letu 2020 pa jubilejnih 50 let družinskega podjetništva. Naj podjetje uspešno deluje še daleč v prihodnji čas!

UPOGIBANJE CEVI IN PROFILOV

IMPOTT d.o.o.

Turistične zanimivosti našega kraja

GRAJSKI GRIČ

DRUGA ZIBELKA LIMBUŠKE ZGODOVINE

Če je Limbuško nabrežje prva zgodovinska zibelka Limbuša, ki je bila predstavljena v lanskem Našem kraju, potem je Grajski grič druga zibelka limbuške zgodovine. Na Grajskem griču je omenjen graščak Leopold Lembah v davnem letu 1147. Od kdaj je bil grad, ni znano. Po izumrtju limbuške veje rodu Lembahov se je lastništvo gradu in pripadajoče velike posesti menjavalo od Frankopanov, grofov Celjskih, raznih najemnikov, med katerimi je posebej znan Hertenkraft, katerega številna družina je upodobljena na epitafu na vzhodnem pročelju limbuške cerkve, in zadnja posvetna lastnica Eleonora Ivniška, ki je grad in grajsko posest leta 1666 prodala benediktincem iz Šentpaula na Koroškem, ki so lastniki posesti z izjemo časa Jožefinskih reform, II. svetovne vojne in časa socializma pri nas ter od leta 1994 dalje. Grad in posest sta podrobno opisana v knjižici Franja Šauperla »Limbuška gosposčina«, s posebnim obsežnim prevodom »Urbarja gosposčine Limbuš« iz leta 1679 zgodovinarja in prevajalca Matjaža Grahornika, nekdanjega sodelavca Lire Ruše, v kateri je podroben opis gradu in vse posesti ter podložnikov in njihovih dajatev grajski gospodi. Grad je bil tarča napadov Turkov, obnov in končnega propada ter porušitve v letu 1797. V času rigolanja Grajskega griča, to je v 60-ih letih 20. Stoletja, se je še zaznala grajska klet pod površjem za vinograd pripravljene površine. Danes na grad spominja panoramska v les žgana podoba gradu avtorja Alojza Škodnika ob vznožju Grajskega griča in novi drugi kip hudobne graščakinje iz povesti Jožeta Tomažiča »Dravska roža«, ki ga je iz trajnejšega lesa ponovno izklesal Franc Pliberšek iz Peker, postavilo pa Turistično društvo Limbuš. Lokacija gradu je prostor za ogleda pohodnikov na Grajski grič.

Franjo Šauperl, krajevni ljubiteljski zgodovinar

Vrtec Studenci Maribor – enota Limbuš

**NAŠA »CICI TRGATEV«
IN »CICI MARMELADA«**

Vrtec je specifična ustanova, kjer bivamo otroci in odrasli, ki se med seboj bogatimo s svojo ustvarjalnostjo, naklonjenostjo, zgledi, odnosi in medsebojnim sodelovanjem. Naloga nas odraslih v vrtcu je predvsem zagotoviti otrokom prijetno otroštvo in izkušnje, ki omogočajo in spodbujajo otrokov duševni in fizični razvoj. V okviru aktivnosti smo pridobili nova spoznanja, znanja, izkušnje in sposobnosti, hkrati pa smo si oblikovali značaj in odnos do kraja, kjer bivamo.

Naš kraj je že stoletja znan po vinski trti. Nadvojvoda Janez je v našem kraju leta 1822 kupil posestvo, danes znano pod imenom Meranovo. Leto kasneje je začel na naših gričih saditi nove sorte trt. Vinogradi so postali tako ugledni in znani, da so v Hrastju nad Pekrami leta 1832 ustanovili prvo vinogradniško šolo na Štajerskem, ki se ji je pozneje priključil še sklad za nagrajevanje prizadevnih in uspešnih viničarjev.

Trgatev

V okviru aktivnosti smo si zadali cilj, da vinsko trto otrokom predstavimo nekoliko drugače, njim prilagojeno in dostopno. Ko je sonce poskrbelo, da je grozdje dozorelo, smo izvedli »cici trgatev«. V okviru aktivnosti so otroci spoznali različne vrste grozdja, še

Kuhanje marmelade

posebej belo in črno jurko. Komaj smo čakali na dan, ko smo se odpravili do trte, kjer bodo nekateri prvič izkusili čar trgatev. Otroci so prisluhnili navodilom za pravilno trganje in opazovali prikaz. V nadaljevanju je imel vsak otrok možnost odrezati grozd in ga odnesti v košaro. Ponosni so bili na opravljeno delo. Med trgatevijo so se otroci z grozdom posladkali, preostalo pa smo odnesli v vrtec.

V vrtcu smo se pogovarjali o rabi grozdja. Otroci že marsikaj vedo, niso pa se še spoznali z receptom za pripravo grozdne marmelade. Radovedni smo se lotili dela in komaj čakali na pokušino. V družbi prijateljev smo med pokušanjem marmelade ugotovili, da je zares prava kulinarična specialiteta. S preostalo marmelado se predstavljamo na jesenski tržnici, ki jo organizira Turistično društvo Limbuš in konec novembra na novoletnem bazarju.

Dragica Sernc, dipl. vzgojiteljica

**DNEVI EVROPSKE KULTURNE
DEDIŠČINE IN TEDEN KULTURNE
DEDIŠČINE 2019**

»Po stopinjah naših prednikov«

Tudi letos se je Enota Limbuš, vrtca Studenci Maribor, odločila za sodelovanje pri projektu Dnevi evropske kulturne dediščine in Teden kulturne dediščine 2019. Naše izhodišče za aktivnosti in dejavnosti, ki so v okviru projekta potekale, se je glasilo »Po stopinjah naših prednikov«. Aktivnosti so potekale od 28. septembra do 12. oktobra 2019.

Kulturna dediščina je del nas, del okolja in družbe, v kateri živimo. Z vključevanjem sestavin kulturne dediščine v vrtcih prispevamo k ohranjanju zgodovine, z vsemi njenimi običaji, šegami in praznovanji. Je bogata zakladnica vrednot, ki otroka nagovarja celostno, zato je pomembno, da jo negujemo, varujemo, ohranjamo in prenašamo iz roda v rod.

Si predstavljate življenje brez prostega časa, igre? Seveda ne, saj smo že kot otroci rojeni raziskovalci. Igra je svobodna in ustvarjalna dejavnost, ki nam predstavlja aktivno in zanimivo preživljanje prostega časa. Kakšen pa je bil prosti čas naših starih staršev? Kako se je svet starih staršev razlikoval od sveta naših otrok? Kako so preživljali prosti čas? Kaj so se igrali? Kakšne igrače so imeli? Na ta vprašanja smo si z otroki odgovorili preko spoznavanja življenja naših prednikov ter njihove dediščine. Preko igre, druženja, opazovanja, glasbe, plesa, ustvarjanja smo se spoznavali z narodno in lokalno ljudsko dediščino starih staršev in preko nje z vrednotami, ki jih dediščina vsebuje in prenaša.

S primernimi vsebinami in načinom dela smo na zanimiv način približali življenje nekoč ter tradicije, ki iz tega izhajajo. Otrok najprej spoznava domači kraj in se seznanja s tem, kako so tod živeli v prejšnjih časih, hkrati pa se postopoma seznanja z zgodovinskimi spremembami v širši družbi in svetu.

Aktivnosti, ki so potekale, so bile naslednje:

- igra, pogovor in pripovedovanje o življenju nekoč, pripovedovanje pripovedk in pravljic,

- igranje iger in izdelovanje igrač, s katerimi so se igrali nekoč (punčke iz koruznega ličja, ladjice iz časopisnega papirja, vetrnice ...),
- sodelovanje pri gibalno-rajalnih igrah, plesu ob harmoniki, petju in poslušanju ljudskih pesmi,
- jesensko druženje generacij ob pohodu in kostonjemem pikniku,
- obisk etnološke zbirke glažut in sodarstva (muzej Laznica) in ogled orodja in pripomočkov za ročno izdelavo sodarskih in steklenih izdelkov,
- ogled Čeligijeve preše,

- cici trgatev, kuhanje in okušanje grozdne marmelade,
- likovno ustvarjanje z različnimi tehnikami po opazovanju,
- pohodi in sprehodi po kraju in v okolico,
- sodelovanje s Turističnim društvom Limbuš: običaj delovnih opravil – trganje koruze, kožuhanje in luščenje koruze,
- muzejska delavnica Muzeja narodne osvoboditve Maribor – šola olike in omike nekoč in danes. Sodelovali ter povezovali smo se s starši, starimi

starši in Turističnim društvom Limbuš, saj nas kulturna dediščina povezuje v svoji raznolikosti. S stojnico smo sodelovali tudi na jesenski tržnici v kraju.

Otroci so z velikim zanimanjem spoznavali življenje nekoč, predvsem preko igre. Bili so aktivni, vedoželjni in so z veseljem sodelovali. Pomembno je namreč, da pri otrocih spodbujamo radovednost, pozitiven odnos in veselje do raziskovanja in odkrivanja življenja naših prednikov.

Anja Senčar, dipl. vzg., koordinatorka

OSNOVNA ŠOLA RADA ROBIČA

Pogled v delo naše šole v šolskem letu 2018/2019

»Naša šola je zelo poučna. In v njej so otroci. V telovadnici je veliko prostora in v njej se zelo zabavamo in polna je smeha. Otroci tudi nastopajo. Tudi učitelji in učiteljice so v njej. Učijo nas veliko, kot na primer pesmi in matematiko, slovenščino in še veliko.«

Predsednik Republike Slovenije Borut Pahor z ravnateljico Mojco Kirbiš ob predaji protokolarnega drarila

Tako je v pismu predsedniku države zapisala drugošolka Zoja ob praznovanju obletnice naše šole. V naši šoli je veliko otrok. V šolskem letu 2018/2019 jo obiskovalo 399 učencev, ki so bili razporejeni v 18

rednih oddelkov. Podaljšano bivanje smo izvajali v osmih oddelkih, ki so z delom pričeli in končali ob različnem času, glede na urnike in druge dejavnosti otrok.

Za učence prve triade smo organizirali jutranje varstvo. V mesecu juniju je šolanje pri nas zaključilo 37 devetošolcev.

In kot je zapisala drugošolka, je bila šola poučna in veliko smo se učili. V celoti smo uresničili zastavljeni program predmetnika. Pedagoški delavci so izvajali učne načrte skozi različne oblike dela, ves čas so se trudili za visoko kakovost vzgojno-izobraževalnega dela. Učenci so v šestih in devetih razredih na nacionalnem preverjanju znanja dosegli odlične rezultate, ki so bili višji, kot je bilo državno povprečje. Sledili smo uresničevanju prednostnih nalog, ki smo jih navedli v letnem delovnem načrtu šole. Posebno pozornost smo namenili razvijanju socialnih veščin skozi vsakdanje življenje in delo na šoli, pri pouku, v oddelkih podaljšanega bivanja, na hodnikih, v jedilnici ... Vsak mesec v šolskem letu smo namenili posebni temi, tako smo imeli mesec pozdrava, mesec med-

sebojne učne pomoči, mesec branja, mesec družinskih vezi in še druge teme. Posebno pozornost smo namenili tudi sodelovanju različno starih otrok. Vsak oddelek razredne stopnje je sodeloval z enim oddelkom predmetne stopnje. Sodelovanje je potekalo na različne načine, aktivnosti so razredniki načrtovali skupaj z učenci. Tako so se družili in skupaj ustvarjali na namenskih dnevih, pri učnem procesu, v oddelku podaljšanega bivanja, pri urah oddelčnih skupnosti. Še posebej vidno je bilo sodelovanje v tednu otroka, ob svetovnem dnevu učiteljev, ko so poučevanje v razredih za eno uro pouka, ob mentorstvu učiteljev, prevzeli učenci predmetne stopnje, prvi šolski dan, ko so devetošolci prvošolce sprejeli s sončnico, in zadnji šolski dan, ko so devetošolce iz šole pospremili prvošolci. Zadnji dan pouka v koledarskem letu pa smo vsi učenci in delavci šole ustvarili verigo, si izmenjali lepe želje in skupaj zapeli.

Posebno skrb smo namenili otrokom s posebnimi potrebami in nadarjenim učencem. Izvedli smo številne dejavnosti, ki so bile namenjene nadarjenim učencem oz. tistim, ki zmorejo in želijo širiti in poglobljati svoje znanje na različnih področjih. Med drugim smo izvedli opazovanje ptic v mariborskem parku, s kolesi obiskali pustolovski park Betnava, obiskali slovenski knjižni sejem v Ljubljani, obiskali Center eksperimentov, se udeležili delavnice Zgodba o klopeh in ljudeh, izvedli sobotno šolo in tabor Ormoške lagune ter še druge delavnice z različnimi temami na šoli. Izvedli smo zaključno strokovno ekskurzijo v Budimpešto, ki je bila namenjena tudi vsem učencem, ki so med šolskim letom prispevali k ugledu šole.

Na šoli smo izvajali različne aktivnosti, s katerimi želimo, da vsi učenci odkrijejo svoje talente. Izvajali smo obvezne in neobvezne izbirne predmete, fakultativni pouk nemščine in računalništva, dodatne ure športa, interesne dejavnosti, učenci 1. in 3. razredov so opravili tečaj plavanja. Tretješolci so bili v šoli v naravi na Pohorju, izvedli so program teka na smučeh, petošolci so bili v plavalni šoli v naravi v Poreču, sedmošolci pa v šoli v naravi v Avstriji, kjer so izvedli program alpskega smučanja.

Izvedli smo pevsko šolo za učence mladinskega pevskega zbora v ČŠOD Štrk ter strokovni ekskurziji v London in v Zagreb.

Naši učenci so med šolskim letom uspešno sodelovali na številnih tekmovanjih. V tekmovanjih iz znanja so dosegli štiri zlata priznanja. Šestošolec Jernej Čarman in devetošolka Lana Leskovar sta osvojila zlata priznanja na tekmovanju iz Vesele šole, sedmošolec Urban Švagerl zlato Vegovo priznanje iz matematike ter sedmošolka Neža Musil zlato priznanje na glasbeni olimpijadi. Naši učenci so osvojili 26 srebrnih priznanj: osem na tekmovanju iz Vesele šole, šest na področju matematike, štiri na področju znanja iz sladkorne bolezni, tri iz zgodovine, dve na tekmovanju za Zeleno pero in iz fizike ter eno na glasbeni olimpijadi.

Sodelovali smo na tekmovanju iz prve pomoči, kjer smo dosegli 1. mesto na občinskem in 4. mesto na območnem tekmovanju.

Sodelovali smo na različnih natečajih. Na likovnem natečaju Plakat miru v organizaciji Lions kluba Maribor je bil med 24 najlepših v državi izbran plakat naše učenke Neže Musil. Ob slovenskem kulturnem prazniku smo na šoli izvedli natečaj, učenci so ustvarjali na temo Skodelica kave. Udeležili smo se bralnega maratona.

Z učenci 4. razreda smo sodelovali na otroški varnostni olimpijadi.

Udeležili smo se treh debatnih turnirjev, dveh na državnem nivoju in enega mednarodnega.

Sodelovali smo na tekmovanju Male sive celice. Najprej je bila naša ekipa, ki so jo sestavljali devetošolec Izidor Musil, osmošolec Aljoša Vreš in sedmošolka Hana Kamplet Lešnik, zelo uspešna na regijskem tekmovanju, na katerem so zmagali in se tako uvrstili na zaključna tekmovanja, ki so potekala na RTV v Ljubljani in so bila predvajana po televiziji.

Skozi nadaljnje kroge tekmovanja je bila naša ekipa ves čas odlična in napredovala vse do finala, v katerem so prav tako zmagali in osvojili 1. mesto v državi na tekmovanju Male sive celice.

Tekmovanje je bilo zelo odmevno tako na šoli kot v kraju in širšem okolju.

Prav tako so bili učenci uspešni na številnih športnih tekmovanjih. Tekmovali so v atletiki, krosu, badmintonu, odbojki, rokometu, nogometu, smučanju, deskanju na snegu, judu, gimnastiki in šahu.

Na ekipnih tekmovanjih so najvidnejši uspeh dosegle deklice v odbojki, saj so na mivki dosegle 2. mesto v polfinalu državnega tekmovanja, v dvorani so postale občinske prvakinje ter 2. na področnem tekmovanju, uvrstile pa so se tudi v četrtfinale državnega tekmovanja. Naši učenci so bili dobri tudi v rokometu, kjer so bile starejše in mlajše deklice občinske prvakinje ter 2. oz. 3. na področnem tekmovanju, fantje pa so na občinskem tekmovanju osvojili 2. mesto. Občinski prvaki smo bili tudi v badmintonu.

Na šoli imamo tudi odlične športnike, ki so osvojili vidne uvrstitve na posamičnih tekmovanjih. Veliko dobrih rezultatov so osvojili judoisti. Vanessa Asja Herič je bila državna prvakinja, področni prvaki so bili Urška Murko, Julija Partlič in Tit Herič. V plavanju je bila področna prvakinja Trina Križe, v alpskem smučanju pa Tina Tomšič. Ob tem so naši učenci osvojili še prva mesta na občinskih tekmovanjih ter še veliko drugih, tretjih in četrtih mest na občinskem in področnem ter tudi državnem tekmovanju.

Še posebej smo ponosni, ker smo osvojili 3. mesto Naj športna osnovna šola Maribora za leto 2018.

Mladinski pevski zbor se je predstavil na reviji pevskega zbora, folkloristi pa na Srečanju folkloristov skupin. Udeležili smo se bralnega maratona. Izvedli smo Prežihovo, angleško in nemško bralno značko.

Za zveste bralce od 6. do 9. razreda smo izvedli noč branja. Aktivno smo sodelovali pri organizaciji in izvedbi likovne kolonije Acin memorial, ki je potekala na naši šoli. Trije devetošolci so se po izboru učiteljev in sošolcev udeležili mednarodnega humanitarnega projekta Mirno morje.

Vključeni smo tudi v tri večje državne projekte, in sicer na področju inovativnih učnih okolij, podjetnosti in trajnostne mobilnosti.

Pred poletnimi počitnicami smo pred zunanjim vhodom v šolo namestili defibrilator, kar je velika pridobitev za vse na šoli in v kraju. Defibrilator so KS Limbuš podarili pekrski gasilci, krajevna skupnost pa se je odločila, da ga namesti na pročelje šole.

In kot je zapisala Zoja, otroci tudi nastopajo. Priložnosti za to je bilo v prejšnjem šolskem letu veliko. Najpomembnejša in tudi najodmevnejša je bila tista ob praznovanju obletnice naše šole, ki jo je s svojim obiskom počastil tudi predsednik države Borut Pahor

in nam ob tej priložnosti izročil protokolarno darilo – državno zastavo. Še posebna zahvala velja učiteljici Darji Medved, ki je bila umetniški vodja prireditve. Učiteljica se je v mesecu avgustu upokojila. Še enkrat bi se ji želela zahvaliti, saj je s svojim delom pustila pomemben pečat v šolskem prostoru.

Tudi v zaključku želim uporabiti misli naših drugošolk. Zoja in Neža stav v pismih

zapisali: *»Z našo šolo delamo svet lepši. Zaradi šole je Zemlja boljša.«*

Kot ravnateljica sem prepričana, da v šoli uresničujemo zgoraj zapisane misli naših učenk. Hvaležna sem vsem, ki ste na kakršen koli način del naše zgodbe, zgodbe, ki jo gradimo v limbuški šoli že več kot 140 let, zadnjih 20 let v novi telovadnici, knjižnici, učilnicah in od letos naprej tudi v polepšani, spremenjeni in obnovljeni zunanji podobi šole.

Ob koncu bom zapisala misel, ki sem jo tudi lani - ponosna sem na svoj kolektiv, naše učence in šolo ter vesela, da smo v kraju, kot je Limbuš.

Želim si, da tudi v prihajajočem letu skupaj delamo svet lepši.

Mojca Kirbiš, ravnateljica OŠ Rada Robiča Limbuš

VSI SMO DEL TE ZGODBE

V četrtek, 13. decembra 2018, je bil za našo šolo prav poseben dan. Svečano prireditev, s katero smo obeležili več kot 140 let šolske zgradbe na današnji lokaciji šole in 20 let izgradnje zadnjega prizidka šole in telovadnice, smo posvetili otroku, staršem, učiteljem in izobraževanju. Razmišljali smo o smislu življenja, poslanstvu ljudi, ki širijo znanja, resnico, razumevanje – svetlobo v temne koticke sveta, v temne koticke v srcih ljudi. Svetlobo smo skupaj širili vsi, ki smo bili na prireditvi. In ni nas bilo malo ...

V gledališkem listu, ki smo ga pripravili ob tej priložnosti, je učiteljica **Darja Medved**, ki je napisala tudi scenarij prireditve, povzela osnovno idejo prireditve. Tako je zapisala:

Začne se z rojstvom, otrokovimi sprva na videz majhnimi podvigi, dokler ni dovolj velik, da gre v šolo. Na tem mestu dobi besedo starš, ki nagovori učitelja, kaj si želi, da bi le ta naučil njegovega otroka. Nič ne omenja računanja, pisanja, branja, temveč izpostavlja vrednote, kot so čast, dostojanstvo, pravičnost, iskrenost, obzirnost, resnica, vera v človeštvo in Boga ...

Pod našo mavrico

Šola je ne tako redko povezana z manj prijetnimi izkušnjami, zato si ne bomo mogli kaj, da ne bi malce potarnali. Toda že naslednji hip si bomo rekli, da je lažje, če o težavah razmišljamo kot o izzivih. Spregovorili bomo o vrsti ljudi, ki so znanje ustvarjali, in prav je, da ga prenašamo na nove rodove. Tudi zaradi dejstva, da je bilo znanje v preteklosti preganjano, če je nasprotovalo ustaljenim dogmam. Vpletli bomo tudi Cankarja (zaključuje se njegovo leto) in njegov odnos do šole. Njegove misli bodo iztočnica za razmislek o današnji šoli, ponovili bomo dejstvo, da je treba znanje spoštovati in prenašati na nove rodove, česar se prav učitelji zagotovo najbolj zavedajo. In tu se začne zgodba o učiteljih in pomenu šole. Izpostavili bomo poučevanje kot enega

Veriga dobrih želja

Širili smo svetlobo

najvišjih smislov življenja v obstoju človeške družbe. Zavedli se bomo, da kdor odpre šolska vrata, zapre zapor.

Spomnili se bomo, kdaj je limbuška šola odprla svoja vrata, nizali pomembne dogodke, nazadnje odprtje zadnjega prizidka, in izpostavili vizijo naše šole.

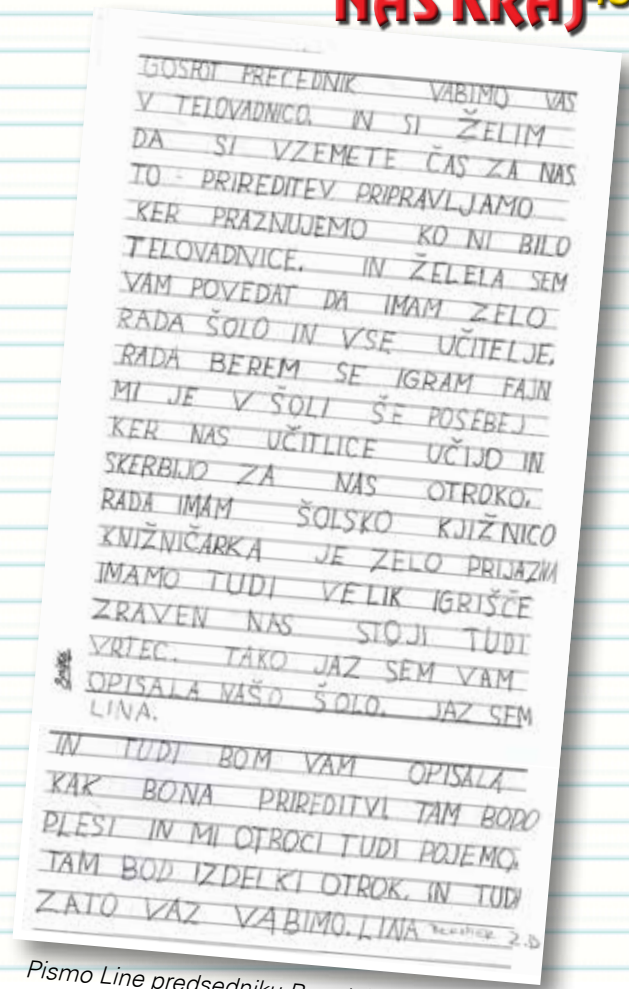
Ponovno bomo potrdili razmišljanje o smislu življenja, poslanstvu ljudi, ki širijo znanje, resnico, razumevanje – svetlobo v temne koticke sveta, v temne koticke v srcih ljudi. In rekli si bomo, da učitelj to priložnost zagotovo ima.

Zavedli se bomo minevanja časa – komaj si bil otrok, pa si že najstnik ... tako se bomo zavedli tudi tega, da smo komaj prišli v jeseni v šolo, pa je že novo leto. Za spremembo bomo namesto želj izrekli hvalnost.

Našo zgodbo bomo prepletali s parado športa, pesmi, glasbo, zadnja skladba bo pesem

Stopimo skupaj, ki jo je z MPZ in s svojim možem izvedla naša pokojna učiteljica glasbe, ga. Vlasta Potočnik. Tako se bomo zahvalili vsem, ki so bili kdaj koli in kakor koli vpleteni v to – našo zgodbo.

Še posebej počaščeni smo bili, ker je bil med nami **predsednik Republike Slovenije Borut Pahor**. V svojem nagovoru se je odzval na simpatična pisma drugo in tretješolcev, ki so ga povabili na našo prireditev. Ob tem je izpostavil tudi pomen učiteljevega dela, tako izobraževanje kot vzgajanje. Šoli je

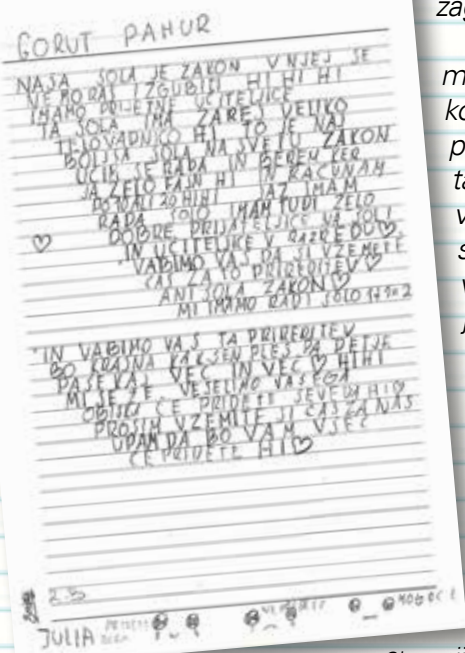
Pismo Line predsedniku Republike Slovenije

v priznanje za dobro opravljanje tega poslanstva poklonil protokolarno darilo, državno zastavo, in knjige Cankar v stripu.

S prireditvijo smo širili svetlobo v prostor tudi s številnimi zapisi in posnetki v različnih medijih.

Še enkrat iskrena zahvala vsem ustvarjalcem prireditve, tako učiteljem kot tudi učencem, ter vsem, ki so na kakršen koli način pomagali pri ustvarjanju in izvedbi tega velikega dogodka. Hvala tudi vsem obiskovalcem, ki ste nas počastili s svojim prihodom.

Mojca Kirbiš in Julija Flogie,
OŠ Rada Robiča Limbuš

Pismo Julije predsedniku Republike Slovenije

Poklon učencem s knjigo

BILA SVA DEL TE ZGODBE ...

Dobro izpeljane prireditve ni brez rednih predhodnih vaj. Nastopajoči smo vadili, da bi znali besedilo čim bolj tekoče, čim več tudi na pamet. Delali smo tudi na izgovarjavi besed, kasneje pa še na usklajevanju z ostalimi plesnimi in glasbenimi točkami. Na vajah se je zgodilo kar nekaj zabavnih dogodkov, ki so nam popestrili vaje. Prireditve smo že dolgo časa nestrpno pričakovali. Še posebej veseli smo bili, ko smo izvedeli, da bo na prireditve prišel tudi predsednik države Borut Pahor. Sedaj si šteujemo v veliko čast, da si je vzel čas za našo šolo, kljub temu da prejema številna vabila na razne dogodke.

Spoznali smo veliko novega o zgodovini šole, vaje so nam pomagale, da smo bili z zgodovino še toliko bolj seznanjeni. Dale so nam misliti, včasih smo se o določenem delu prireditve pogovarjali.

Prireditve se nam je zdela pomembna, ne le zaradi visokih gostov, ki so se je udeležili, pač pa tudi zaradi praznovanja več pomembnih dogodkov: več kot 140-letne zgodovine šolstva ter 20. obletnice izgradnje telovadnice, prizidka z avlo, knjižnice in petih učilnic

Seveda po prireditvi ni šlo brez »selfija«, ki smo ga kljub navalu otrok, prav tako željnih fotografije, napravili z gospodom predsednikom po nastopu.

Naslov prireditve je bil z namenom takšen: 'Vsi smo del te zgodbe'. Že pri sami prireditvi nas je sodelovalo kar zajetno število otrok (recitatorji, interpreti besedil, povezovalci, pevski zbor, šolski bend, nastopajoči športniki, baletniki ...). Veliko ljudi sodeluje pri tovrstnih dogodkih, ne smemo pozabiti na pripraviljavce scene, lučkarje ipd. Tudi sicer je na šoli veliko uspešnih učencev. VSI skupaj sestavljamo celoto, skupaj nam je lažje. Prireditve je predstavljala tudi različne vrednote človeštva, na katere večkrat pozabimo, minevanje časa ...

Da prireditve ne bi bila dolgočasna, jo je učiteljica, gospa Darja Medved, ki je bila umetniški vodja, pripravila na humorističen način. Tudi s kakšno šalo na račun učiteljev. Učiteljica je v vsako prireditve vložila svoje srce, si vzela veliko časa in se zelo trudila, da bi prireditve izpeljali karseda dobro. Nas pa je vedno mirila, delali smo tudi govorne vaje za ogrevanje. Vključila je številne ganljive zgodbe, ki so se nas zelo dotaknile. Ob koncu so nas povezale luči, saj smo na telefonih prižgali lučke, ki so simbolno povezale zaključno misel o koščkih stekla, svetlobe. Prireditve nas je opomnila, da je tudi šola pomemben del življenja: »Kdor odpre šolska vrata, zapre zapor«.

S ponosom in veseljem lahko rečeva: »V čast nama je bilo biti del te zgodbe.«

Pred nastopom sem razmišljal, kako bi lahko izničil tremo. Eden izmed nasvetov, ki sem jih od nekoga prejel, je bil, pa naj se sliši še tako čudno, naslednji: »Predstavljal si, da govoriš bučam.« Vse, kar je imelo povezavo z bučami, je bil na koncu le bučen aplavz. Ko smo prišli na oder, pa smo bili pod tolikešnim pritiskom, da nismo razmišljali o ničemer. Nejasne misli so samo švigale sem in tja, v strahu, da lahko gre kaj narobe, da bi doživeli blamažo. (Andrej)

Še vedno te podzavest pušča v strahu. V strahu, da bi se kaj zalomilo. Najtežje je bilo na začetku. Potem je steklo. Naš strah so nekoliko zmanjšali listi, ki smo jih imeli ob sebi, če bi se nam kje ustavilo. Dvoma o neznanju besedila ni bilo, smo pa vsi vedeli, da je tista, ki nam lahko zagode.

Jaz sem se med prireditvijo nekoliko zagledal v čevlje predsednika. Na Zborovskem BUM-u je imel poleg srajce in elegantnih hlač obute športne superge in me je zanimalo, ali jih ima tudi tokrat. Na srečo sem po kratkem »odmoru« nadaljeval. (Urban)

Andrej Greifoner in Urban Hajnc,
9. a, povezovalca prireditve

POSTALI SMO ZMAGOVALCI MALIH SIVIH CELIC 2018/2019

Na naši šoli se vsako leto udeležimo regijskega predtekmovanja Male sive celice. Tudi lani smo prijavi dve ekipi. Obe ekipi sta bili zelo uspešni že na regijskem tekmovanju, ki je potekalo 19. 9. 2018 na OŠ Ljudski vrt na Ptuju. V ustnem delu se je pomerilo osem ekip in le štiri najboljše so se uvrstile v studijski del snemanja na RTV Ljubljana. Med drugimi tudi naša 1. ekipa v sestavi – devetošolec Izidor Musil, ki je prevzel vlogo kapetana, osmošolec Aljoša Vreš in sedmošolka Hana Kamplet Lešnik.

Naša zmagovita pot se je začela 12. 12. 2018, ko smo v prvem krogu z visoko prednostjo premagali ekipo iz OŠ Domžale.

V drugem krogu so bili naši nasprotniki iz OŠ Maksa Pleteršnika Pišce. Z našo maskoto, mavričnim škratom Limbuš, zvestimi navijači in z veliko dobre volje smo se ponovno odpravili proti Ljubljani. Težko smo pričakali začetek snemanja. Da nam ni bil dolgčas, sta poskrbela voditelj Nik Škrlec in animator Žan. Na koncu je bila zmaga spet naša.

Naši naslednji nasprotniki v studiu so bili učenci iz OŠ Nove Jarše. Naši nasprotniki so v prvem delu tekmovanja povedli, tako da smo lovili rezultat vse do 'možganskega labirinta', ko je vajeti prevzela naša ekipa, a o zmagovalcu je odločalo šele zadnje vprašanje. V studiu je bilo ves čas zelo napeto vzdušje. Tudi tokrat so se zelo izkazali naši navijači, ki so nas ves čas bodrili in bučno navijali. Pravilnemu odgovoru na zadnje vprašanje se je bolj približala naša ekipa in zmaga je bila tudi tokrat naša. Uvrstili smo se v polfinale, kar je pomenilo, da so v igri za zmago ostale le še štiri šole.

24. 4. 2019 je bilo v studiu RTV Ljubljana spet zelo 'vroče'. V polfinalnem delu sta se pomerili ekipi Malih sivih celic iz OŠ Hudinja in naše šole. Ponovno smo se izkazali z znanjem, pogumom in srčnostjo. Četrta zmaga je bila ponovno naša. In pred nami finale ...

16. maja smo se z našimi zvestimi navijači udeležili finalne oddaje Malih sivih celic. Na nasprotni strani v studiu RTV Slovenija so tokrat sedeli učenci iz OŠ Božidarja Jakca iz Ljubljane. Izžrebali smo vijolične majice in se pogumno podali v dvoboj znanja in spretnosti. Že na začetku smo kar precej povedli. Dobro nam je šlo tudi v nadaljevanju in z rezultatom na koncu smo le potrdili, da smo v letošnji sezoni nepremagljivi. Prejeli smo prehodni pokal, našim navijačem pa z zmago prislužili še izlet v Gardaland.

Ko smo mislili, da smo vse najlepše že doživeli, pa je sledilo še nepozabno presenečenje v Pekrah. Do šole je naš avtobus pospremila gasilsko vozilo Prostovoljnega gasilskega društva Pekre z vključeno sireno. Pred šolo so nas pričakali učitelji, učenci s transparenti, starši ... Nepozabno ... In nepozabno je bilo v šoli tudi dan kasneje, saj so nas v telo-

19

vadnici pričakali prav vsi učenci in zaposleni z velikim sprejemom in tremi slastnimi tortami, s katerimi smo se posladkali prav vsi.

Hvala vsem, ki ste sodelovali pri tem veličastnem sprejemu. Veliko nam je pomenilo

... V mesecu maju smo še enkrat odpoštovali v Ljubljano. Tokrat z vlakom in brez navijačev. Na zaključno oddajo so snovalci Malih sivih celic povabili tekmovalce vseh 32 sodelujočih šol. Zaključna oddaja je bila bolj zabavnega tipa. Neizmerno smo se zabavali, stkali mnogo prijateljskih vezi in iskreno, malce tudi uživali v slavi najboljših v tej sezoni.

11. junija je sledil še težko pričakovani izlet v Gardaland, ki je za nas pomenil zaključek obdobja nastopanja na tekmovanju in nagrada za ves vložen trud. Veseli smo bili še ene nagrade – taborjenja, ki smo ga doživeli skupaj s taborniki Maistrovega rodu Limbuš

*Hana Kamplet Lešnik in Aljoša Vreš
z mentorico Darjo Lorenčič Lašič*

NAŠA ŠOLA V NOVI PREOBLEKI

V zadnjem letu je naša šola spreminjala podobo. Ves čas so na njej potekala različna dela. Pričelo se je meseca decembra 2018, ko je bil končan gradbeni projekt za ukinitvev greznice in priključitev OŠ Rada Robiča Limbuš na javno kanalizacijo, s čimer smo uredili fekalno in meteorno kanalizacijo naše šole. Projekt in njegovo izvedbo je financirala naša ustanoviteljica in lastnica objekta, Mestna občina Maribor.

Uvodni sestanek za izvedbo projekta smo imeli na šoli konec meseca decembra 2018. Izvajalec del je bil Indrast, d. o. o. Z deli so pričeli v januarju 2019. Prišlo je do opustitve pretočnih greznic, izvedel se je nov sistem za lokalno ponikanje meteornih vod. Dela so zaključili v mesecu aprilu 2019.

Konec oktobra 2018 je MO Maribor s podjetjem Petrol podpisala pogodbo o energetske prenovi stavb v sklopu javno-zasebnega partnerstva, po principu energetskega pogodbeništv. Za popolno energetske sanacije je bila izbrana tudi naša šola, česar smo se zelo razveselili.

Petrol je izbral izvajalca za pripravo projekta pogodbenega zagotavljanja prihrankov rabe energije z namenom energetske sanacije javnih objektov v lasti občine Maribor. Za našo šolo je izbral podjetje Esplanada, d. o. o.

15. 2. 2019 smo imeli sestanek na MO Maribor, na katerem so nam razložili način izbora objektov in izvajanje energetskega pogodbeništv. v šolah. Prejeli smo opis predvidenih ukrepov za našo šolo.

Slab mesec kasneje, 12. 3. 2019, smo imeli na šoli uvodni sestanek za pričetek del in že v naslednjem tednu so se na šoli pričele priprave na gradbena dela. Podjetje, ki je bilo s strani Petrola izbrano za izvajanje gradbenih del, Arol, d. o. o., je pričelo postavljati gradbeni oder okrog šole in tako je šola postala eno veliko gradbišče. Pričeli so nas ovijati s toplotno izolacijo, saj je sanacija predvidela, razen na najstarejšem delu šole, nov toplotni ovoj in novo fasado. Zunanje stene so dobile kar 18 cm debelo obleko, telovadnica pa 12 cm. Na najstarejšem delu šole je bila predvidena zamenjava strešne kritine in izolacija podstrešja.

V mesecu aprilu se je delalo na veliko. MIK, d. o. o, naslednji izbrani izvajalec del, je pričel z zamenjavo oken in vhodnih vrat. Zamenjana so bila vsa okna,

starejša od 20 let, na zunanjem delu so bile vgrajene nove police. Odstranjene so bile tudi vse žaluzije, ki so jih kasneje nadomestile nove, razen na najstarejšem delu šole, ki je spomeniško zaščiten.

V naslednjih mesecih so delavci Arola postali že skoraj del šole. Stavba je spreminjala svojo podobo, vsak dan smo opazovali, kaj se dogaja na gradbišču. Do konca šolskega leta je bila zamenjana strešna kritina na najstarejšem delu šole, stene šole in telovadnice so se počasi spreminjale in odele v belo barvo, ki je bila po arhitektovi zamisli in odločitvi nova barva naše šole.

V ozadju vidnih zunanjih sprememb šole se je veliko dogajalo tudi v zaodruju. Potrebna je bilo veliko usklajevanja, pozitivne naravnosti, prilagajanja in potrpežljivosti za izvajanje čim boljšega vzgojno-izobraževalnega dela. Zavedali smo se, da bo končna podoba šole boljša, videli smo cilj, zato je bilo vredno potrpeti.

Tedensko smo se na usklajevalnih sestankih sestajali z odgovornimi osebami projekta in z izvajalci. Vsak

Večkrat nismo imeli popolnoma enakega pogleda kot projektanti, naročniki del in izvajalci, a smo s skupnimi močmi poiskali rešitve, ki so bile sprejemljive za vse.

Dela so potekala tudi v mesecih juliju in avgustu. MIK je namestil nove žaluzije.

Kakor pri vsakem objektu, so se tudi pri nas ob samem izvajanju pojavile nepredvidene potrebe. Ob zamenjavi kritine na najstarejšem delu šole se je ugotovilo, da je tudi kritina na ostalem delu šole v slabem stanju. Tako se je v mesecu juliju zamenjala še kritina na dveh delih šole. Ta dela niso sodila v energetska sanacijo stavbe znotraj javno-zasebnega partnerstva, zato je stroške krila naša ustanoviteljica, MO Maribor, za kar smo hvaležni. Dela je izvedlo Krovstvo Kraner.

Ker so na šoli potekala dela, smo se dogovorili tudi za ureditev atrija ob jedilnici in zbornici, ki smo ju financirali iz lastnih sredstev.

21

je imel pred seboj uresničitev svojega dela projekta, na šoli pa smo morali poskrbeti, da smo imeli pred seboj celotno podobo in vizijo naše šole. Kot upravljavci objekta, saj je lastnica objekta MOM, in tisti, ki nam je najbolj mar, kako bo šola izgledala, smo morali ob vseh projektantih, izvajalcih in nadzornih službah skrbeti, da so dela resnično dobro opravljena in da so vse poškodbe, ki so nastale zaradi del, ustrezno sanirane. Hkrati pa smo morali ves čas stremeti k temu, da šola ni le energetska sanirana, kar je bil cilj projekta, temveč za nas uporabnike tudi funkcionalna, lepa, udobna in prijazna.

Tako smo še posebej vztrajali na oknih, ki se lahko odpirajo, saj je bilo v prvotnem načrtu veliko več oken, ki niso imela možnosti odpiranja. Na nekaterih pritličnih in kletnih oknih ter na telovadnici so namestili rešetke, katerih videz je resnično spominjal na prave rešetke. Kasneje smo se dogovorili, da zelo kvarijo izgled šole in so jih odstranili.

V poletnih mesecih smo pričeli še z izvajanjem strojnih del ter del na električnih inštalacijah in električni opre. Izvajalec teh del je bil Blisk montaža, d. d. Šola se bo v prihodnje ogrevala s toplotno črpalko in z zemeljskim plinom. Tako so izvajalci namestili toplotno črpalko ter vso potrebno instalacijo. Zamenjali so obstoječe sijalke ter določena svetila in namestili senzorje v sanitarije.

Šola je sedaj energetska obnovljena, čakajo nas še zaključna dela, prevzemi in seznanitve s protokoli upravljanja. Petrol bo naslednjih 15 let naš energetska upravljavec. Želimo si dobrega sodelovanja, v prostorih, ki bodo prijetni za vse uporabnike.

Veseli smo vseh pridobitev in nove podobe šolske stavbe, vsi pa se moramo zavedati njenega pomena ter jo takšno tudi ohranjati, za kar smo odgovorni prav vsi.

Ob tem pa upamo, da nam bo v naslednjem letu uspelo uresničiti še projekt ureditve vhoda v šolo ter površine za igro otrok za šolo. Tako bi naša šola dobila končno novo celotno podobo.

Mojca Kirbiš, ravnateljica

VSEŽIVLJENJSKO IZOBRAŽEVANJE STAREJŠIH v organizaciji Kolpingove družine Limbuš

Kolpingova družina skozi vse leto skrbi za vseživljenjsko neformalno izobraževanje.

V letu 2019 je opravila naslednja izobraževanja:

1. Kolpingovi izobraževalni večeri:

10.01. 2019 – dr. Andrej Flogie: Koristi in pasti računalništva za mlade in starejše (2. del)

14. 03. 2019 – Jožica Gamse, dr. med.: Dementni bolnik v družini

25. 04. 2019 – mag. Zdravko Luketič: Vpliv državljana na politiko države in občine

13. 09. 2019 – žpk. Franci Brečko: Misijon v Dekaniji Maribor

26. 09. 2019 – Pogovorni večer o vseživljenjskem izobraževanju v sklopu socialnega tedna

10. 10. 2019 – Darko Bračun, KŠM: Dobrodelnost – Karitas v duhu misijona

14. 11. 2019 – dr. Vinko Potočnik: Romanje v Sveto deželo v duhu misijona

12. 12. 2019 – žpk. Andrej Firbas: Pomen dekanijskega misijona in njegovi zaključki

2. Kolpingov izobraževalni dan:

15. 05. 2019 – Spoznajmo Obsotelje (Rogaška Slatina, Rogatec, Sladka gora)

22

Kolpingova družina je v preteklosti organizirala še računalniško izobraževanje in jezikovno usposabljanje starejših ter medgeneracijske kulinarčne delavnice. Letos je z manjšim prispevkom finančno podprla socialno ogrožene učence naše šole pri udeležbi šole v naravi.

Franjo Šauperl, predsednik NO in soorganizator izobraževanja v Kolpingovi družini Limbuš

Društvena dejavnost

ČE BI DRUŠTEV V KRAJU NE BILO

Če bi društev v kraju ne bilo,
bilo bi pusto in žalostno oko,
a k sreči društev je veliko,
ki kraju dajejo res pravo sliko.

Taborniki v mladostnem so zagonu
in narava njih učilnica v pogonu,
nogometno je igrišče NK Marlesa težišče,
mnogoterih tekem vaško to torišče.

Karateja vseh odlik Klub poseduje množstvo,
od otrok do seniorjev za uspehe oblikuje čvrsto,
gasilstvo pa od pionirjev do veteranov povezuje,
ko stoletje in desetletja tri uspešno že nadvse deluje.

Za lepoto kraja Društvo za turizem poskrbi,
in prireditve v obilju za krajanje in turiste priredi,
kultura z veseloigrami pri Kulturnem društvu se odvija,
dobrodelnost pri Rdečem križu in Karitasu se razvija.

Da pestro za seniorje je življenje DU Li-Pe trudi se,
tam vsakdo najde kaj za dušo svojo in srce,
da zgodovina skrbno se ohranja za današnji rod,
borcev združenja skrbijo, domoljubja kažejo še pot.

Naj zato društva mnogoteri kraj pestrijo,
z dejavnim delovanjem naj prireditve se vrstijo,
naj društvena dejavnost rodove naše vse objame,
da za kraj je dobro kaj storiti, naj misel vse prevzame.

Franjo Šauperl, častni krajan

TABORNIKI MAISTROVEGA RODU V LETU 2019 IN NAŠIH 65 LET

Limbuški taborniki smo svoje šotore prvič razpeli pred 65-imi leti ob morju v Rovinju in nato vsako leto v Kaštelih pri Splitu. Taborniški odred Srebrni fazan, ki se je kasneje preimenoval v Maistrov rod, je v tem času prerasel meje krajev Limbuš in Pekre in se nato razcepil v tri rodove, od katerih je ostalo dejavno le taborništvo v Limbušu. Prelep tabor v parku Kaštel Kambelovca, v katerega je bilo vložnega veliko truda naših grč in doniranega materiala okoliških podjetij, je odnesla hrvaška vojna.

Le kateri Limbušan, rojen do leta 1980, ni bil tabornik v Kaštelih vsaj enkrat. Nešteto spominov nas veže na ta kraj, toda življenje gre dalje in limbuški taborniki smo se na taborih potepali po Sloveniji: na Pohorju, Kozjaku, v Bohinju, ob Kolpi, Nadiži, ja, tudi v Laznici ob Dravi. Povsod je bilo lepo, a spomini na Dalmacijo so posebni.

V Društvo tabornikov Maistrov rod se vključujejo prostovoljni člani, ki sprejemajo program organizacije in se ravnaajo v skladu z načeli, prisego in taborniškimi zakoni. Člani, stari 6 do 11 let so medvedki in čebelice ter nosijo rdečo rutko, člani od 11 do 16 let so gozdovniki in gozdovnice in nosijo zeleno rutko, člani od 17 do 21 let so popotniki in popotnice in nosijo modro rutko, člani od 22 do 26

let so raziskovalci in raziskovalke z oranžno rutico in člani nad 27 let so grče, ki nosijo vijolično rutko.

Vzgoja in izobraževanje mladih tabornikov temeljita na vrednotah, kot so prijaznost, poštenost, strpnost, spoštovanje narave, zdravo življenje, nesebična pomoč drugim in medgeneracijsko sožitje.

Skupinsko učenje daje mladostnikom izkušnjo drugačnega učenja, preko katerega postopoma prevzemajo odgovornost za lastne odločitve.

In kaj je tisto, o čemer se učimo taborniki? Spoznavamo naravno okolje: krajino, rastline in živali ter tabornikov odnos do narave; spoznavamo gibanje v naravi: orientacija, izleti, pohodi; učimo se bivati v naravi: na bivakih, na jesenovanju ali zimovanju in na letnem taboru, kjer spoznavamo različne ognje, izdelavo pionirskih objektov, prehranjevanje v naravi ipd. in če gre kaj narobe, se naučimo ravnanja v nepredvidenih okoliščinah, prve pomoči, signalizacije.

Člani se združujemo v manjše starostne skupine – vode. Ti se sestajajo tedensko na vodovih srečanjih, kjer se taborniki učijo taborniških veščin in se pripravljajo na razna tekmovanja. Naš rod ima štiri vode: 2

voda MČ (18 članov), 1 vod mlajši GG (11 članov) in 1 vod starejših GG (14 članov). Grče so združene v Klubu grč (25 članov).

Na zboru članstva v začetku leta smo sprejeli program dela, ki usmerja naše delo skozi leto:

- v januarju so se 3 ekipe GG udeležile ZOT (zimsko orientacijsko tekmovanje), grče pa so se pridružile pohodnikom na Hubertovem pohodu;
- v februarju smo izvedli zbor članstva in zimovanje na Pajkovem domu na Pohorju ter se ob kulturnem prazniku pridružili Turističnemu društvu Limbuš na pohodu na Gaj;
- v marcu smo se sprehodili po Mariboru in si ogledali pomembne stavbe, park in se povzpeli na Píramido, na fotoorientaciji smo podrobneje spoznali tudi svoj kraj Limbuš;
- aprila smo se udeležili Taborniškega festivala v ljubljanskem Tivoliju, se pridružili krajevni čistilni akciji, grče pa smo se udeležili Festivala miru na Treh kraljih in Osankarici;
- maja smo se v okviru krajevnega praznika pridružili pohodu v spomin

pekrskih dogodkov ter organizirali območni taborniški mnogoboj, ki se ga je udeležilo 25 ekip iz podravske in koroške taborniških rodov;

- junija so se 3 ekipe GG udeležile državnega mnogoboja v Mirni na Dolenjskem, kjer je ekipa GG/6 zasedla 1. mesto – bravo, punce! Učencem OŠ Limbuš

smo pomagali pri izvedbi taborniškega dne, grče smo sodelovale na tekmovanju v kuhanju kisle župe in orientacijskem tekmovanju v organizaciji TD Limbuš. 25. 6. 2019 smo postavili tabor v Radljah ob Dravi in tam ob čudovitem vremenu preživeli čudovitih 10 poletnih dni. Skupaj nas je taborilo 43;

- julija sta se dva člana našega rodu udeležila svetovnega jamboreeja v Ameriki, kar je bilo zanju nepozabno doživetje;
- v septembru smo grče pomagale na krajevni trgatvi in se udeležile Šternovega pohoda, vodi so pričeli z delom v novem šolskem letu, GG/6 pa so pomagali pri izvedbi ROT republiško orientacijsko tekmovanje) na Pohorju;
- oktobra smo na jesenski tržnici skuhal taborniški pisker ter izvedli noč čarovnic;
- v novembru se pripravljamo na izlet na Roglo in taborniške igrarije;
- na božičnem bazarju krajane razvijamo z joto;
- decembra organiziramo božičkovanje in drsanje.

Trudimo se, da se mlajši člani razvijajo predvsem skozi igro, starejši člani pa se udeležujejo raznih dogodivščin in se soočajo z izzivi. Taborjenje, ki je vrhunec celoletnega dela, ponuja priložnost, da gredo mladi za dalj časa v naravo, pod platneno streho, da izkusijo nepredvidene okoliščine, nočno stražo, morda prve simpatije, samostojnost in daljšo odsotnost od doma in da preživijo čas brez televizije, računalnika in telefona.

Pri premagovanju taborniških preizkušenj mladi spoznavajo samega sebe in druge, razvijajo prijateljstva, zanimivo in kakovostno preživijo prosti čas. Pripraviti hrano v kotličku, nasekati drva, ošiliti palico, zakuriti ogenj, spoznati karto, kompas, postaviti šotor ali le preprosto oprtati nahrbtnik in oditi v naravo ... so veščine, ki se jih nauči vsak tabornik. Zakaj se jih ne bi naučil tudi vaš otrok? Z naravo k boljšemu človeku!

Tabornica Špela

TURISTIČNO DRUŠTVO LIMBUŠ vsako leto pripravi nekaj novega in zanimivega

24

V organizaciji TD Limbuš pripravimo po planu stalne prireditve, ki so tradicionalne in dobro obiskane. Te so: Hubertov pohod, Šternov pohod, pustovanje, kuhanje kisle "župe", Prešernova proslava s pohodom, proslava ob dnevu žena, postavljanje majskega drevesa, dnevi odprtih vrat pri naših vinogradnikih, orientacijski pohod, klopotčevanje, jesenska tržnica in piknik, zasaditev in pospravljanje rož v korita, martinovanje in prižig lučk na smreki.

Vsako leto pa dodamo še nekaj novega, zanimivega za krajanje. Kot novost smo prikazali "kožuhanje", ki smo ga pokazali mladim rodovom. Učenci in otroci iz vrtca so pomagali potrgati koruzo ter jo naložiti na traktorsko prikolico. Gospod Čulk jo je odpeljal na naš prostor TD, kjer smo s skupnimi močmi okožuhalo koruzo. Otroci so bili najbolj pridni, pomagali so starši in krajanje. Lepa sončna sobota je privabila veliko obiskovalcev, ki so bili deležni domačih dobrot, taborniškega piskra in pijače domačih vinogradnikov. Da nam je delo šlo hitro od rok, so nas spodbujali z glasbo Tamburaši iz Bistrice ob Dravi. Bilo je veselo in naslednje leto bomo to ponovili, da ohranimo stare običaje, ki počasi tonejo v pozabo.

Velika prireditev je bila ob otvoritvi naše "sobane", ki smo jo v slabih 5-ih mesecih usposobili za prireditve. S kulturnim programom so nas navdušili bivši učenci šole pod vodstvom, tudi bivše učenke, Simone. Letos smo poskrbeli za kurjavo in ob prihodnji prireditvi nam bo toplo.

Hvala vsem, ki ste nam pomagali z donatorskimi sredstvi pri ureditvi te sobane.

V letu 2020 bomo skušali urediti še elektriko, sanitarije in priročno kuhinjo. Upam, da nam boste pomagali donatorji, KS in krajanje oz. člani društva.

Pustovanje s kurenti, učenci in otroci iz vrtca je uspelo, saj je bilo ob povorki in rajanju veliko mask, ki so prejele krofe in čaj.

Prešernov dan smo slavnostno proslavili s pohodom in proslavo. Že je »prišel« praznik dan žena, ki smo ga po mnogih letih praznovali v naših prostorih, v naši lepi sobani. Našim članicam in krajanjam so lepo prireditve pripravili moški, ki so s svojim nastopom očarali marsikatero žensko.

Dež nam je preprečil druženje krajanov ob postavitvi majskega drevesa. Vsako leto nas z budnico 1. maja presenetijo godbeniki in mažorete iz Ruš.

Pričelo se je praznovanje krajevnega praznika Limbuša in v počastitev le-tega TD organizira kuhanje kisle "župe". H kuhanju se je prijavilo 7 ekip, ki so skuhale zelo dobro juho in na koncu ni nobenemu kuharju ostalo nič. Lepo vreme je privabilo na pokušino domače kisle "župe" veliko obiskovalcev.

Orientacijski pohod je že stalnica, zato je vedno več ekip in družin, ki se podajo na pot od Limbuša do Meranovega. To razdaljo so morali premagati v določenem času, in sicer kdo bo hitrejši.

Na Jakobovo soboto se že tradicionalno postavlja klopotec na Meranovem s kulturnim programom.

Počitnice so hitro minile in že smo se pripravljali na nove izzive s Šternovim pohodom na Pečke, ki ga je vodila Metka Kovačič v organizaciji pohodniške sekcije, s kožuhanjem, tržnico, piknikom, množično obiskanim martinovanjem po vsem limbuškem odseku Podpohorske vinske turistične ceste ter s krstom vina pri Vinogradništvu Jaunik na Vrhovdolski poti, božičnim bazarjem in prižigom lučk na novoletni smreki.

Že se bližajo božično-novoletni prazniki in ob tem vam, spoštovane krajanke, krajanje, članice in člani,

Jesenska tržnica - ličkanje

TD Limbuš želi uspešno, zdravo in zadovoljno novo leto 2020.

Tudi v naslednjem letu vam bomo pripravili zanimive prireditve. Obiščite nas, saj se boste sprostili in zabavali.

Na koncu velja zahvala UO, vsem predsednikom in članom sekcij, podmladku v vrtcu in šoli, pevkam »Spominčice«, Mešanemu pevskemu zboru DU LI-PE, Ivanu Mergedušu za ozvočenje, KS Limbuš in vsem ostalim, ki ste pomagali pri organizaciji prireditev, ki jih ni bilo malo. Hvala.

Marija Lončarič, predsednica Programskega sveta TD

NOGOMETNI KLUB LIMBUŠ - PEKRE MARLES HIŠE V LETU 2019

Leto, ki se izteka, je bilo zaznamovano z aktivnostmi na vseh področjih, predvsem pa z vsakodnevnimi aktivnostmi. Delo, ki se odvija v športnih društvih in klubih kot je naš, je razgibano in pestro. Ne sme biti slabe volje, organizacijsko morajo stvari teči usklajeno, vsakodnevno, brez premora ali dopusta. Zakaj sem uvodoma poudaril ravno te izhodiščne točke. Če si v tekmovalnem ritmu, če organizirano treniraš in vzgajaš mlade športnike, moraš dnevno skrbeti za njihove treninge in tekme ter s tem tudi za urejenost igrišč in garderob ter okolja. V kolikor je kdo odsoten, ga mora nadomestiti nekdo drug. To je sicer postala rutina in samo po sebi umevno, vendar smo za to potrebovali kar nekaj časa, da smo organizacijsko to dojeli. Velik poudarek je na trenerskem kadru, za kar lahko povem, da je mešanica izkušenj in mladosti, zrelih razmišljanj in zaletavosti. Mirno lahko rečem, da je sestava kakovostna in v celoti pokriva zahteve, ki so postavljene pred njih. Lahko omenim, da imamo vse ekipe, od veteranov pa do najmlajših cicibanov U-7. V trenerski ekipi imamo rutinirane trenerje, ki so kot igralci nastopali v najvišjih ligah bivše skupne države ter mlajše trenerje, ki še igrajo, bodisi doma ali v tujini.

Če pregled ekip začnemo pri naših najstarejših, se pravi ekipi veteranov, lahko ugotovimo, da so daleč najbolj borbeni! Zakaj sem to poudaril? Borijo se za vsako žogo, jezijo se nad vsako sodniško odločitvijo, veselijo se vsake zmage, ja, po porazih je pa vedno vsaj nekaj minut malo miru. Ampak ne traja dolgo, saj ko je na

vrsti tretji polčas, se usta raztegnejo v širok nasmeh, tudi srdit nasprotnik na igrišču postane dobrodošel sogovornik in seveda prijatelj pri kozarčku ali dveh. In prav je tako – igrišče je ena plat medalje, druženje pa druga plat.

Pri članski ekipi smo vse do zadnjega kola trepetali za obstanek v 1. ligi MNZ Maribor. Nekatere slabe predstave so nas pripeljale v nezavidljiv položaj, da smo si morali reševati kožo v zadnjem kolu proti ekipi NK Lenart. Kot govori pregovor, konec dober, vse dobro, je to obveljalo tudi za našo ekipo, ki je zmagala s 3:1.

Mlajše ekipe tekmujejo v ligah pod okriljem MNZ Maribor, nastopajo na turnirjih doma in v tujini. Želimo si večjega vključevanja otrok, mlajših od 8 let, se pravi zadnje leto vrtca ter 1. in 2. razred osnovne šole. V teh starostnih kategorijah imamo manko igralcev. Izpostavil bi odnos otrok in mladine do športa in organizirane vadbe. Tukaj smo lahko starši največji vzorniki ali pa tudi ne. Telovadba, ki jo imajo otroci v šoli, je pre malo za telesni razvoj otrok in mladine. Vemo tudi, kaj nam otroci povedo, kaj delajo pri urah telesne vzgoje, predvsem na nižji stopnji. Kako lahko pričakujemo, da bomo imeli primerno razvite, telesno močne in zdrave otroke pri hamburgerjih, pizzah, sedenju za računalniki ali mobilnimi telefoni brez telesnega gibanja? Vsi strokovni delavci ugotavljajo, da je iz leta v leto več

Podmladek NK Limbuš-Pekre

otrok s prekomerno težo že v osnovni šoli. Pa se vprašamo, zakaj je tako? Starši so preveč zaposleni in ko so prosti, tudi utrujeni, da bi se lahko celovito posvetili otroku. Po navadi pomagajo pri učenju, drugih obveznih šolskih dejavnostih, za telesno gibanje pa ostane premalo časa ali volje. Če otroku na začetku njegove življenjske poti ne vcepiš določenih delovnih navad tudi na področju športa in gibanja, ni pričakovati, da bodo rezultati na tem področju boljši kasneje.

Na našem področju sta organizirana kluba, in sicer Karate klub v okviru DTV Partizan in NK Limbuš – Pekre. Zakaj ne bi tega počel v domačem okolju, kjer je skupaj s sošolci in vrstniki treniral in igral nogomet, če ga veseli. V zadnjem času se v okviru takšne ekipe družijo tudi starši, si pripravijo piknik, posedijo ter si v sproščenem pogovoru izmenjajo mnenja in izkušnje.

V letu, ki je na izhodnih vratih, je bilo tudi ogromno drugih aktivnosti. Tudi letos smo gostili ekipe iz Evrope in Azije na tekmah v okviru priprav, ki so jih opravile pod Pohorjem ali v drugih delih Slovenije in Avstrije. V 40-ih dneh je bilo odigranih 19 mednarodnih tekem. Za naš skromen kolektiv je to predstavljalo velik zalogaj. Ekipe iz različnih držav, različnih kultur in navad, vse je potrebno načrtovati, pripraviti in uskladiti. Tako pisane družine še nismo imeli pod Grajskim gričem. V ekipah so bili prisotni igralci domala iz celega sveta, od Brazilijske do Saudske Arabije in z vseh kontinentov. Res pisana družina. To je šport, ki ne pozna lokalnih in državnih mej, šport, ki je prerasel v globalni posel, v katerem je ogromno denarja. In zopet bom poudaril, da so bili vodje ekip in trenerji zadovoljni s pogoji in počutjem v našem kraju pod Pohorjem. Prav pred pričetkom teh mednarodnih tekem nam je uspelo zagotoviti tudi boljše pogoje za gledalce in spremljevalce ekip, saj smo pokrili tribuno. Tako je vpliv slabega vremena na počutje ob spremljanju tekem manjši in udobje večje. To je bil zahteven projekt, ki brez sponzorjev in donatorjev ne bi uspel. Celotno zadevo je vodil naš podpredsednik in samostojni podjetnik Marko Babšek. Ob tej priložnosti bi se njemu in vsem, ki pomagajo pri delovanju kluba kot sponzorji, donatorji ali v drugi obliki, zahvalil za pomoč in jih vabim, da nam stojijo ob strani še naprej.

Vedno več je administracije, zahteve s strani uradnikov na vseh področjih so vedno večje. To pred nas postavljajo ljudje, ki ne razumejo prostovoljnega dela v klubih kot je naš, ljudje ki so za svoje delo plačani. Popolnoma jasno je, da moramo delovati po črki zakona, kar tudi počnemo, vendar pričakujemo pomoč pri izvrševanju teh nalog, ne pa samo dodajanje nalog. V sistemu financiranja s strani MOM je postavljeno ogromno novih zahtev in to v sredini leta. Kot da imamo v rezervi neizčrpen vir denarja, iz katerega lahko plačamo vse izdatke. Po pogovoru s predsedniki nekaterih društev in klubov ugotavljamo, da počasi vse mineva volja do dela in borba z mlino na veter. Klubi, ki delujejo v manjših občinah, imajo na svojih terenih

KARATE KLUB LIMBUŠ V LETU 2019

V kraju deluje leto manj kot petdeset let Karate klub Limbuš in v tem času vseskozi beleži zavidljive dosežke doma in po svetu. Klub deluje po načelu doživljenjskega iskanja, saj ne obstaja točka, ki bi zaznamovala konec treniranja karateja, ker vedno obstaja višji nivo. Iz tega razloga bi morali trenirati celo življenje. Prava pot treninga je pot brez konca. Enostavno učenje vseh kat in tehnik blokiranja ne vzpostavijo pravega treninga, vse dokler jih nekdo ne izpopolni. Ko hodimo po poti brez konca, postajamo danes boljši, kot smo bili včeraj in jutri boljši, kot smo bili danes in tako skozi celotno življenje to je prava slika poti karateja.

Karate klub Limbuš, ustanovljen leta 1970, deluje v sestavu Društva za telesno vzgojo Partizan Limbuš, ki ga v letu 2019 strokovno vodijo Primož Debenak, dipl. inž. rad., 5. dan WKF, trener 1. razreda; Mladen Kutnjak, 4. dan WKF, trener 1. razreda; Vojko Prajnc, univ. dipl. prof. športne vzgoje, 3. dan WKF, trener 1. razreda; Marjan Lederer, 3. dan WKF, trener karateja in Herman Vocovnik, 2. dan WKF, trener karateja. Treningi se vrstijo vsak torek in četrtek od 19. do 20. ure za otroke 8 in 9 kyu v mali telovadnici, od 19.00 do 20.15 za otroke od 7 kyu dalje v telovadnici, od 20.00 do 20.15 karate rekreacija v mali telovadnici, od 20.15 do 21.30 od 3 kyu dalje v telovadnici in v sredo od 20.00 do 21.15 od 3 kyu dalje v mali telovadnici.

Naši mladi tekmovalci tekmujejo tudi v osnovnošolski ligi Karate zveze Maribor in so dosegli naslednje skupne rezultate v tekmovalni sezoni 2018–2019: malčice, 4.–5. razred, + 35 kg: Urška Kutnjak – 1. mesto; mlajše deklice 6.–7. razred, do 45 kg: Neja Kodrič – 2. mesto; 1. krog OŠ lige 2019/2020: mlajše deklice, 6.–7. razred, do 50 kg: Urška Kutnjak – 1. mesto, mlaj-

več posluha za njihovo delovanje. Tako bi bilo tudi pri nas, če bi takratna garnitura političnih veljakov v naših KS stopila po poti ustanovitve občine, občine z okoli 4.500 prebivalci in solidnim gospodarskim potencialom. Žal je to zamujena zgodba, ki je nima smisla pogrevati.

Ozreti se je potrebno v prihodnost, zagotoviti ustrezne pogoje za delo in razvoj mladih športnikov. Tudi vi ste lahko del te zgodbe. Lahko se nam priključite, pomagate kot donator ali sponzor. V kolikor pa ste zaposleni, pa vas vabimo, da nam 0,5 % dohodnine donirate kot društvu v javnem interesu. Obrazec lahko dobite v klubski pisarni, ali nas pokličete, da vam ga dostavimo. Pri vas se bodo oglasili tudi naši najmlajši, ki vam bodo ponudili koledar za prihodnje lato. Veseli bomo vsakega prispevka.

Vsem, ki ste v odhajajočem letu pomagali pri delu NK Limbuš - Pekre, iskrena hvala ter obilo uspeha v osebnem in poslovnem življenju v letu, ki prihaja.

Tone Grašič, predsednik UO NK Limbuš - Pekre

še deklice, 6.–7. razred, + 45 kg: Neja Kodrič – 1. mesto; mednarodna tekma Maribor Open: Neja Kodrič, + 45 kg – 1. mesto.

Junija smo imeli izpite za klubske pasove. Ispite so uspešno opravili naslednji člani: za 7. kyu Rene Kodrič, za 6. kyu Neja Kodrič, za 2. kyu Jernej Pušnik, za 1. kyu Samo Miklavc in Domen Strmšek ter veterani: za 6. kyu Drago Kraner, za 2. kyu Rastko Vrečko in za 1. kyu Slavko Kraner.

V klubu imamo tudi dva mednarodna sodnika, Primoža Debenaka in Mladena Kutnjaka, ki sta bila v letošnjem letu znova zelo aktivna na mednarodnih tekmovanjih in na svetovnih premier ligah v Franciji, Dubaju, Maroku, Avstriji ... Mladen Kutnjak je aktivno sodil tudi na svetovnem prvenstvu v Santiagu de Chile, prav v času tamkajšnjih najhujših nemirov.

Primož Debenak, KK Limbuš

KULTURNO DRUŠTVO PEKRE - LIMBUŠ

Zadovoljno občinstvo povečuje ugled ljubiteljskemu gledališču v Pekrah

Ob zaključku igralne sezone se vselej ozremo na opravljeno delo. Že pred običajnim začetkom igralne sezone nas je presenetilo povabilo Zveze društev upokojencev Slovenije, da s Partljičevo komedijo »Čaj za dve« nastopimo v okviru strokovnega programa Festivala za tretje življenjsko obdobje. Povabilu za gostovanje v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani se nismo mogli odreči. Po odigrani predstavi je bila tudi »okrogla miza« z naslovom ČAJ ZA DVE – BIVANJE IN SOBIVANJE STAREJŠIH TER KULTURA STARANJA. Če Partljič po predstavi reče, da smo bili dobri, to že nekaj pomeni.

Po daljšem premoru in obnovitvenih vajah smo po svečani premieri s »Čajem za dve« nastopili v Pekrah še šestkrat. Z veseljem smo odigrali dve dobrodelni predstavi, in sicer za Prostovoljno gasilsko društvo Pekre in za humanitarno društvo Upornik. Gostovali pa smo v Svečini in Pesnici. Na območnem Linhartovem srečanju gledaliških skupin smo se s to igro uvrstili na regijsko raven. Naša igralska kolegica Pia Prebešek je na proslavi ob dnevu kulturnih društev prejela priznanje regijskega selektorja za vlogo medicinske sestre. S priznanji pa še kar ni bilo konca. Na svečani proslavi ob zaključku krajevnega praznika je Krajevna skupnost Pekre podelila našemu kolegu Sergeju Lahu »Malo plaketo« za pomoč pri razvoju kulturno-umetniške dejavnosti ter širitvi prepoznavnosti kraja. In še priznanje, ki ga je odrasla gledališka družina prejela na 15. Festivalu komedije amaterskih dramskih skupin v

Pekrah, za odigrano komedijo Toneta Partljiča »Partnerska poroka« – kot zmagovalna predstava festivala.

Sl. T-21: Predstava

Tudi letos smo pripravili počastitev slovenskega kulturnega praznika. V sodelovanju s knjižnico Pekre smo pripravili likovno razstavo v spomin na pokojnega slikarja Ervina Kralja – GRAFIKE IN EX LIBRISI. Slovenski kulturni praznik smo 8. februarja počastili še s proslavo. Ravnateljica OŠ Rada Robiča je spregovorila o pomenu kulturnega praznika, v programu pa je Prešernova Vrba ob domačem jeziku zazvenela še v srbskem, madžarskem, ruskem in angleškem. V drugem delu se je Tone Partljič pogovarjal z uglednim dramskim igralcem Vladom Novakom.

In kaj za ljubitelje komedije pripravljamo v novi igralni sezoni 2019–2020? Samo namig: komedijo avtorja Vinka Moderndorferja »Grenlandija«, ki je umeščena v sodobni trenutek. Avtor na komičen način razkriva sodobno slovensko stvarnost.

*Anica Jurkovič,
predsednica odrasle igralske skupine KD Pekre - Limbuš*

DRUŠTVO UPOKOJENCEV LIMBUŠ - PEKRE KOT DRUŽBENI DEJAVNIK V KS LIMBUŠ

Lepo je v naši domovini biti mlad ... Pesem, ki smo jo nedolgo tega z veseljem in ponosom prepevali. Bili so časi socializma, časi, ko smo bili veseli, ponosni, srečni, velikokrat pa tudi razočarani. Bili so časi, ko je bilo več prijateljstva, druženja, dopustovanja v sindikalnih domovih na morju. Ne bi se želel poglobljati v politiko tistega časa, saj smo s plebiscitom 23. 12. 1990 odločali o samostojni Sloveniji in je 25. 6. 1991 parlament sprejel deklaracijo o neodvisnosti Slovenije. Postalni smo enakopravni člani EU, NATO pakta, vstopili smo v Schengen, dobili euro. Ja, veliko se

Še sreča, da imamo članice in člane v projektu Starejši za starejše, ki so predvsem na področju Limbuša in Pekar izredno aktivni.

Dopusti so mimo, če smo si jih sploh lahko privoščili, saj je mnogokateri regres porabil za nabavo kurjave. Naši srčki, vnuki, so že v vrtcih in šolah, sami pa svoje upokojenske dni koristimo za delo in aktivnosti v društvu upokojencev Li-Pe.

Ne bi se rad ponavljal, a naše članice in člani so zelo uspešni in v veliki meri pripomorejo h kulturnemu utripu Limbuša in Pekar. Seveda brez prostorov in ogrevanja ter vsestranske pomoči tajnice Karoline Merc in vodstva Sveta KS, ne bi šlo. Prijetno je vstopiti v svetle in tople prostore, kjer lahko delamo in ustvarjamo.

Prav ponosni smo na naše Srečevališče, ki se počasi prebuja in dobiva končno funkcionalnost. V tem

Pevke ljudskih pesmi »Spominčice«

je spremenilo v tem obdobju. Menjavale so se vlade, leve in desne. Veliko dobrega se je naredilo, pa tudi slabega. Mučila nas je recesija, še huje pa bogatenje in izčrpavanje države s strani posameznikov brez moralnih vrednot in načel. Borimo se z zdravstvom, dodatnim zavarovanjem. Ne znamo ali nočemo koristiti evropskih sredstev in jih bomo morda morali zaradi neodgovornosti celo vrniti v Bruselj. Zavarovalničarji, bančniki in državna podjetja se kljub visokim dohodkom ne odpovedo letnemu in drugim dodatkom in še to je neobdavčeno.

In kje je tukaj naš upokojenec? Bili so časi, ko se jim je pokojnina obračunala s 85 % na delovno dobo zadnjih 10-ih najugodnejših let, danes pa le še 57 % za 24 najugodnejših let. Tudi starostna doba 60 let in delovna doba 40 let se daljšata.

V letih 2010 do 2016 se pokojnine niso usklajevale in zahtevamo, da se nam v obliki izrednega usklajevanja povrne 7,2 %. Letos pričakujemo še eno minimalno izredno uskladitev pokojnin. Še vedno govorimo, kako potrebne so posmrtnine, seniorske olajšave, stanovanjska problematika, zakon o dolgotrajni oskrbi. Še bi lahko naštevali, predvsem to, koliko obljub je bilo danih pred volitvami in kje smo danes. Politika žal ni prijazna do upokojencev, do starejših.

prostoru so imele razstavo likovnih del članice naše sekcije »Spominčice« in pevke imajo ob raznih priložnostih svoj kulturni program. Letos smo gostili tudi pevke MePZ Društva slovenskih upokojencev iz Monoštra na Madžarskem. Pevci MePZ so aktivni na vseh proslavah, v domovih starostnikov, ob prižigu luči, likovnice so razstavljale tudi v Domu starostnikov Pod gorco, Ročnodelke »Spominčice« Limbuš in »Rožice« iz Pekar pripravljajo razstavo ročnih del v čast krajevnih praznikov KS Limbuša in Pekar, kakor tudi na področju PZDU Maribor.

Pevke ljudskih pesmi »SPOMINČICE« obeležujejo letos 30. obletnico delovanja in so imele 23. oktobra jubilejni koncert s svojimi gosti v Domu kulture Pekre. Kegljači nas uspešno zastopajo v ligi PZDU Maribor, kjer dosegajo vidne rezultate, kakor tudi na turnirjih. Šahisti igrajo v ligi PZDU Maribor in na raznih turnirjih, kjer dosegajo odmevne rezultate. Kljub ne najboljšim pogojem se redno rekreirajo naše »telovadke« in tako skrbijo za svoje zdravje.

Kot vidite, se aktivno vključujemo na področju prostovoljstva, kulture, športa, tehnične kulture, sociale, izobraževanja, rokodelstva. Radi se družimo, saj nas druženje osrečuje, sreča pa krepi čilost in zdravje.

Drago Koletnik, predsednik DU Li-Pe

PROJEKT »STAREJŠI ZA STAREJŠE«

Poročilo o projektu »Starejši za boljšo kakovost življenja doma«

V uvodu namenjam nekaj besed v vednost krajanom, ki so vstopili v program „STAREJŠI ZA STAREJŠE“ v letu 2019. Društvo upokojencev Limbuš – Pekre je sprejelo ta projekt v letu 2006. Tako delamo v kraju že 13 let. V Sloveniji projekt pokriva že 64 % DU. Vodi nas ZDUS in vodstvo DU Limbuš-Pekre. V kraju imamo 12 prostovoljk, enega prostovoljca in koordinatorko, ki projekt vodi. V Limbušu, Laznici in Pekrah je bil ob začetku delovanja projekta leta 2006 do 21.10.2019 na seznamu starejših od 69 let vpisan 1501 krajan. Posebej so zajeti mlajši invalidi. Žal nam je od tega števila umrlo 468 naših krajanov. Tako imamo v evidenci projekta še 1033 krajanov, starejših od 69 let. Do konca leta 2019 moramo opraviti še 131 obiskov.

Pomoč našim krajanom je bila dana v obliki navetov, prijave patronažni službi, iskanja pomoči na domu, prevozov, pomoči pri hišnih opravilih, humanitarne pomoči (RK, Karitas) pa v 24 primerih.

Seznam prostovoljcev na našem področju

Limbuš, Vrhov Dol	Laznica	Pekre, Hrastje
Šalomon Magda	Možič Tilčka	Cvetanovski Majda
Jarc Mimica		Dominikovič Lea
Karničnik Janez		Fišer Mira
Vozelj Danila		Glavič Helena
		Kodrin Lojzka
	Koordinator- ka projekta: Onič Anka	Hojnik Brigita

Želimo, da bi imeli na voljo več možnosti, kako pomagati. Namen in cilj našega dela je obiskati osamljene (nad 69 let), onemogle, pomoči potrebne, jim polepšati dneve starosti, olajšati stiske, pomagati humanitarcem itd.

Prostovoljci imamo sestanke v kraju enkrat mesečno, kjer obravnavamo obstoječo problematiko. Izobraževanje prostovoljcev imamo enkrat letno s temami, ki so aktualne in prepotrebne za znanje prostovoljcev, zanimive pa za naše krajanke. Dokumentacija, katero uporabljamo ob obiskih, je varovana in strogo zaupna.

Zakon o dolgotrajni oskrbi se vleče že 17 let. Torej so ljudje, ki so pomoči potrebni, prepuščeni nam prostovoljcem, da poiščemo pomoč, se povežemo s sorodniki in z njihovimi otroki. Glede patronažne službe je pomembno, koliko obiskov je zdravnik predpisal, saj jih toliko medicinska sestra lahko tudi naredi. Tukaj so svojci res v nezavidljivem položaju. Vedno bolj pogrešamo negovalne bolnišnice, pomoč nege na domu (dolge čakalne dobe), prevoze za starejše, ki

morajo v dopoldanskem času na kontrole v bolnišnico ali v druge zdravstvene zavode. Manjše občine v naši okolici imajo organizirane prevoze, katere priskrbijo občine oz. župani občin. „PROSTAFER – Prostovoljni šofer“ je brezplačni prevoz za starostnike – S SRCEM NA POTI. To je vseslovenska akcija, v katero se vabi občine, avtomobilsko industrijo, medije, oglaševalce itd. Potrudili se bomo, da bi vsaj za nekaj imeli srečno roko (OBČINA MARIBOR).

Strah, ki je prisoten pri ljudeh, je velik. So na razpoticah, ne vedo kam in kako naj se odločijo, da bo prav. Veliko vprašanj je tudi glede zapuščin. S tistimi krajanom, ki imajo težave in so sami, smo povezani s telefoni prostovoljcev. Pohvalila bi rada tudi krajanke, ki z medsosedsko pomočjo nudijo pomoč svojim sosedom. Skupaj s KS in DU smo imeli strokovno vodena predavanja za krajanke in prostovoljce. Pri tem nam je pristopila v pomoč tudi ga. Lidija Breznik, mag. soc. geront. Kot strokovna vodja programa „Svetovanje in podpora pri demenci“ je izvedla poučna predavanja in informativne pogovore s področja demence, ki je v porastu. Kot trenutna varuhinja bolnikovih pravic pa nam je predstavila pravice bolnikov in način njihovega uresničevanja. Srečanja so se vršila v obeh KS (Limbuš dvakrat, Pekre dvakrat). Pogovore opravlja tudi individualno in na domovih krajanov. Vse je brezplačno. S skupnimi aktivnostmi bomo v obeh KS nadaljevali. Vljudno vabljeni. Obvestila o dogodkih so preko radia Maribor in vabil na oglasnih deskah obeh krajev.

1. oktober je bil Mednarodni dan starejših pod sloganom »Potovanje k enakosti med generacijami«. V Sloveniji pa se ob tem dnevu že več let izpostavlja vprašanje glede zakonske neurejenosti dolgotrajne oskrbe. Iz zapisa je razvidno, da je populacija starejših številčno v porastu. Trinajsto leto delujemo v projektu še vedno iste osebe iz začetka programa. Naša želja je, da se nam mlajša generacija upokojencev in upokojenk pridruži pri humanitarnem delu.

Hvala vsem prostovoljkam, posebej še našemu prostovoljcu za požrtvovalno in natančno delo.

Odlomek iz zapisa ge. ROŽICE ŠONC – izobraževalke 2019: »Evropski parlament ugotavlja, da program predstavlja izjemen primer dobre prakse na področju prostovoljstva, ki omogoča bolj kakovostno in neodvisno življenje starejših«.

Anka Onič, koordinatorka projekta »Starejši za starejše«

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZB NOB LIMBUŠ-PEKRE

Približuje se konec leta, ko vsak zase in vsi skupaj razmišljamo o doseženih uspehih in tudi o neizpoljenih nalogah ter željah. Tako je bila tudi naša Krajevna organizacija Zveze borcev za vrednote NOB Limbuš - Pekre aktivna in se je trudila, da izpolni svoj program dela. Že v začetku leta se je nekaj posameznikov udeležilo spominske prireditve na Treh žeblih, kjer je padel hrabri Pohorski bataljon. V počastitev 8. Marca, »dneva žena«, smo našim članicam omogočili ogled gledališke predstave, avtorja Toneta Partljiča. V aprilu smo se ob "dnevu upora" udeležili Festivala miru pri Treh Kraljih na Pohorju. Mesec maj smo posvetili prireditvam krajevnega praznika Limbuš - Pekre, predvsem tradicionalni prireditvi ob pekrskih dogodkih in pohodu iz Pekar do Maribora. Na zaključni prireditvi so bila predana krajevna priznanja Brigiti Hojnik in Majdi Cvetanovski, naša članica Anka Onič pa je postala častna krajanka Limbuša.

Konec junija smo se udeležili tovariškega srečanja članov in članic ZB NOB Maribor, kjer smo ob dobro pripravljem programu in ob partizanskih pesmih preživeli nekaj nepozabnih ur. Najpomembnejša pa je bila množična udeležba na spominski slovesnosti ob 74. obletnici legendarnega preboja iz sovražnega obroča na Menini planini in 75. obletnici osvoboditve Zgornje Savinjske doline. Slavnostni govornik je bil g. Marjan Šarec, predsednik Vlade Republike Slovenije, s katerim smo se po prireditvi srečali in tudi fotografirali. Preboj na Menini planini si iz vseh opisanih in dejansko doživetih dogodkov brez pomislekov zasluži ime legendarni preboj. V hudi zimi 1944/45 so bile partizanske enote obkoljene, ker so si močne nemške in kvizlinške enote prizadevale zavarovati koridor umikajoči Lorovi armadi, kvizlingom z Balkana, vojski NDH in civilnim beguncem. Dva poskusa preboja sta se ponesrečila, tretji pa je uspel. Partizanske enote so se umaknile na vrh Menine planine, se oskrbele s hrano,

poskrbele za reševanje ranjencev ter se pripravljale na končen poskus preboja. Srečno naključje in trenutna nočna nepozornost sovražnika jim je omogočila, da se je skozi vrzel v sovražnem obroču, brez boja in izgub iz njega uspešno izvilo 450 bork in borcev, ki so se po krajšem počitku ponovno vključili v boje. Danes je še živih samo pet borcev in bork, med njimi legendarni komandant Franc Sever – Franta. Od novembra se vrti v mariborskih kinematografih slovenski partizanski film PREBOJ.

V jeseni smo se udeležili še slovesnosti taboriščnic v Portorožu in ženskega zborovanja v Dobrniču v počastitev 1. kongresa Slovenske protifašistične ženske zveze. Nikjer v Sloveniji se na enem mestu ne zbere toliko žensk, ki še vedno ugotavljajo prisotnost neenakosti z moškimi.

Konec oktobra smo pripravili skupno komemoracijo za »dan spomina« ob našem spomeniku NOB. Še enkrat hvala vsem prisotnim, predvsem pa sodelujočim v programu: OŠ Rada Robiča, Mešanemu pevskemu zboru DU Li-Pe in pevkam ljudskih pesmi "Spominčice«.

Na zaključni prireditvi Občinske organizacije ZB NOB Maribor je sprejela tovarišica Marija Lončarič občinsko priznanje ZB.

V tem letu smo se poslovili od Jožeta Kajzerja, Cvetke Mlaker in Katice Gartner. Ohranili jih bomo v lepem spominu.

Majda Cvetanovski, predsednica KO ZB ZV NOB

Humanitarna društvena dejavnost

KRAJEVNI ODBOR RDEČEGA KRIŽA LIMBUŠ

Zživljenje sestavljajo majhne stvari – majhna dejanja, misli, besede. Drobne, otroško preproste, a dragocene pozornosti, ki bogatijo naš vsakdan. KS Limbuš vsako leto v mesecu decembru izda krajevno glasilo, kjer imamo možnost seznaniti naše krajanke o našem delu in tako izkoristimo to priložnost, da podamo letno poročilo. Na ta način je zagotovljena javnost našega dela. Pa vendar, ob prevzemu vodstva organizacije, z uglašnim timom, članicami in člani Uprav-

nega in Nadzornega odbora pred tremi leti, se ni bilo lahko postaviti v vlogo predsednice, ki jo je prej celih 36 let opravljala spoštovana ga. Nada Ramšak.

V današnjem poročanju, da ne bi ponavljala, kar je že napisano, bi izpostavila predvsem naše skoraj vsakdanje aktivnosti: obiskovanje naših krajanov ob njihovih praznikih, ob boleznih na njihovih domovih in v domovih upokojencev. Naši starejši krajanke so obiskani vsaj dvakrat v letu, ob decembrskih praznikih jih obiščemo skupaj z DU Limbuš - Pekre in KO ZB Limbuš - Pekre. Voščilnice nam pripravijo v vrtcu in šoli.

Na tem mestu bi izpostavila pomembnost projekta "Starejši za starejše" DU LI-PE, ki ga vodi članica UO ga. Anka Onič in v njem sodelujejo tudi drugi člani

oz. članice UO. Prepričana sem, da je to sodelovanje zelo dragoceno in vsebinsko bogato.

Prav poseben dogodek je naše vsakoletno srečanje starejših krajanov v mesecu maju, v okviru praznovanja krajevnega praznika. Je pravo medgeneracijsko sodelovanje v prostorih OŠ Rada Robiča. Šola nam nudi prostor, v šolski kuhinji skuhamo kaj "slastnega na žlico", sami spečemo pecivo, otroci Vrtca Studenci – Enota Limbuš izdelajo priložnostna darilca, kulturni program prispevajo otroci vrtca, učenci šole in člani-

RK Slovenije. KO RK Limbuš, pod vodstvom vodje aktiva krvodajalcev, Ludvika Čulka, letno izvede dve krvodajalski akciji v Centru za transfuzijsko medicino UKC Maribor.

Sodelovanje s KS Limbuš, ki nam zagotavlja prostore za naše delo, z organizacijami in društvi v kraju, je po mojem prepričanju na visoki stopnji, kar prispeva h kvaliteti življenja kraja. Redno se obveščamo o opravljenem delu na vsakoletnih zborih članstva. Pomembna je informacija za pravočasno ukrepanje

in pomoč. Predvsem bi izpostavila DU Li-Pe, župnijsko Karitas in svetovalno službo na šoli in pa seveda informacije oz. podatke s terena. Nekoliko manj uspešni smo pri nagovarjanju otrok za letovanje v Punatu, čeprav promoviramo letovanje ob dogodku "kuhanja limbuške župe" v organizaciji TD.

Prepričana sem, da skrbno opravimo obveznosti do OZ RK Mari-

bor, kjer vodijo tudi naša finančna sredstva na podkontu TRR, zato še nekaj statističnih podatkov: v letu 2018 je delalo 17 prostovoljcev, opravljenih je bilo 588 ur, v obliki druženja in obiskovanja je bilo obiskanih 389 oseb na domu in v domovih upokojencev (povprečno dva obiska), 42 oseb se je udeležilo preventivnih meritev, skupaj s KS Limbuš so bili izvedeni eno predavanje in individualni pogovori na temo "podpora demenci", v lastni režiji smo izdali koledarje z risbo učenke naše šole. Za evidenco skrbno skrbi naša podpredsednica Magda Šalamon, da je vse zapisano, skrbi tajnica Danila Vozelj, finančno dokumentacijo pa vzorno ureja Marijanca Karmel. Z imeni sem omenila samo nekatere, pa brez zamere vsem spoštovanim prostovoljkam in prostovoljcem, članom UO in NO, vsak naš skupni prispevek je dragocen. Hvala vsem in vsakemu posebej!

Na razširjeni seji UO in NO s predstavniki KS, društev in organizacij v mesecu aprilu je bil podaljšan mandat UO in NO KO RK Limbuš za naslednje 4-letno mandatno obdobje. Na osnovi Pravilnika o podeljevanju priznanj je OZ RK Maribor podelila: Magdi Šalamon ZLATO PLAKETO, Ivanu Gombocu, Mariji Dobaj in Stanislavi Krajnc SREBRNO PLAKETO ter Veri Prevorčič in Anici Osovníkar BRONASTO PLAKETO.

Naj bo vsak dan praznik za iskreno pozornost in toplo besedo, naj bo vsak dan priložnost za humano gesto in dobro delo

Štefka Čontala, predsednica KO RK Limbuš

Upravni in nadzorni odbor KO RK Limbuš

ce DU Li-Pe "Spominčice". Tehnično osebje šole pa seveda za nami počisti in pospravi. Ob srečanju med seboj poklepetamo, tudi kakšno zapojemo ...

V mesecu maju, ob tednu RK in v okviru praznovanja praznika KS, pripravimo sprejem MČ RK skupaj s KO RK Pekre in KO RK Bistrica ob Dravi. Mentorica RK na šoli, ga. Truda Bahčič, drugošolce pripravi na sprejem, in sicer s poudarkom na pomembnosti dejavnosti RK, učenci tretjih razredov pa pripravijo vsebinsko primeren kulturni program. Vse tri organizacije prispevamo za priložnostna darilca mladim članom. Pa ostanimo še pri mladih, pri ekipi PP na naši šoli, pod mentorstvom učiteljice ge. Darje Volavšek Turk. Že mnogo let sodelujejo na tekmovanju oz. preverjanju znanja iz PP, ki ga organizira OZ RK Maribor. 28. 3. 2019 je bilo preverjanje znanja na OŠ Borceva za severno mejo in naša ekipa je ponovno zmagala. Nagrada – 10 dnevno letovanje v Punatu. Bravo naši!

V skrbi za zdravje, ki je naša največja vrednota, izvajamo preventivne meritve krvnih vrednosti, ki jih izvajata patronažna sestra, ga. Stanka Krajnc in upokojena medicinska sestra ga. Majda Šeruga. Ob izvidu rezultatov izvedejo pogovore o problemu, prehrani ali napotitvi k zdravniku. O datumu meritev obveščamo na krajevno običajen način in po Radiu Maribor.

Krvodajalci so pomemben del zdravstvenega sistema in predpogoj za preskrbo s krvjo. V lanskem letu smo v Sloveniji obeležili 65 let prostovoljnega, anonimnega in neplačanega krvodajalstva pod okriljem

Aktiv krvodajalcev

32

Leto se izteka in prav je, da krajane seznanimo o delu krvodajalstva. Hvala vsem, ki podpirajo humano organizacijo. Moramo se zavedati, kako pomembna je kri za potrebe v bolnišnici. V celotnem letu, do konca prve dekade novembra, je bilo 40 odvzemov. V naši organizaciji beležimo 28 krvodajalcev. Imamo tudi viteza krvodajalstva, to je gospod Boris Pavalec.

Odvzem krvi imamo dvakrat na leto, v mesecu februarju in v mesecu juniju. Tudi sam sem rad sodeloval, dokler so mi dopuščala leta. Zahvaljujem se vsem bivšim in sedanjim krvodajalcem ter vsem želim zdravja.

Želimo si, da bi vsi krvodajalci bili vzor mlajšim, da se tudi ti odzovejo klicu humanega dejanja.

*Ludvik Čulk,
vodja Aktiva krvodajalcev v KO RK Limbuš*

Misli in občutki krvodajalcev Limbuša:

Nina Križanec: *Danes potrebuje kri nekdo, ki ga ne poznam. Jutri bom to morda jaz ali kdo od mojih bližnjih. Solidarnost je ključna za preživetje človeštva, torej, bodimo solidarni in darujmo.*

Bogdan Robnik: *Za krvodajalstvo sem se odločil, saj se mi zdi to zelo humana gesta, kako pomagati ljudem v stiski. Nikoli ne vem, kdaj se mi bo to povrnilo in bo moje življenje odvisno od drugega krvodajalca.*

Prijatelja in soseda Svetko Ilić in Oto Žoher: *Od 1. do 4. septembra 2018 smo se krvodajalci mariborskega RK s štirimi avtobusi odpeljali na prekrasno srečanje in druženje v MPD Frankopan v Punat. Občutek, da si z ljudmi, ki radi pomagajo drugim in sam občutek, da daruješ kri, je nekaj najlepšega. Sama misel na to, da si mogoče ravno ti tisti, ki bo s svojo krvjo pomagal ali pa nekemu rešil življenje, je neprecenljiva. Nikoli ne vemo ali bomo mogoče tudi mi potrebovali kdaj kri in ravno zaradi tega bomo še naprej darovali kri, dokler bomo lahko.*

Pripis: V letu 2018 želimo urediti evidenco članstva KO RK Limbuš. Vljudno vabimo, da se nam pridružite

PONOSEN KRVODAJALEC

Biti krvodajalec je – biti človek z velikim srcem, človek, ki ve, kaj pomeni pomoč sočloveku, kadar je ta v stiski, in ki se zaveda, da je lahko v naslednjem trenutku sam ta, ki bo pomoč potreboval. Prvič sem postal darovalec leta 1981 na služenju vojaškega roka v JLA. Kri sem daroval trikrat in dobil 7 dni predčasnega odhoda domov. Doma sem se odločil, da bom darovalec še naprej, saj se mi je zdelo »super«, da po odvzemu krvi ostaneš doma in ti ni treba iti v službo. Takšno je bilo moje takratno razmišljanje.

Po kar nekaj odvzemih krvi in po pogovorih z zdravstvenim osebjem, sem pa dobil popolnoma drugačno sliko in začel razmišljati kot pravi krvodajalec ter se

Boris Pavalec – mnogokratni krvodajalec

odločil postati eden od členov v verigi ljudi z velikim srcem. Kri darujem vsake 3 mesece, tako preko KS Limbuš, kot član Slovenske vojske, kjer sem zaposlen. 6. maja 2014 sem kot prvi pripadnik SV daroval kri 100-krat. Pri odvzemu so bili prisotni predstojnica centra za transfuzijsko medicino UKC Maribor in predstavniki Rdečega križa, ki so mi ob tej priložnosti podelili naziv »Vitez krvodajalstva«, na katerega sem zelo ponosen.

Do danes sem daroval kri že 112-krat in če bo zdravje dopuščalo, bom nadaljeval, vse dokler bom lahko krvodajalec, kajti s tem sem lahko vzor človeka mladim, ki prihajajo za nami, saj mi ni vseeno za sočloveka.

Boris Pavalec, krvodajalec

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO PEKRE SKOZI LETO 2019

Gasilci opravljamo javno gasilsko službo v mestni občini Maribor. Večina nalog se izvaja po točkah podpisane pogodbe z občino Maribor. Veliko obveznosti in nalog letno opravimo ravno na podlagi pogodbe. Naj jih naštejemo le nekaj:

- zagotavljanje požarne varnosti v kraju,
- opravljanje intervencij, tako v kraju kot širše,
- Opravljanje nalog v sistemu zaščite in reševanja
- izobraževanje operativnega kadra,
- gasilska tekmovanja (GZ MB, regijska in državna),
- vzdrževanje operativne osebne in skupne opreme,
- vzdrževanje gasilskega doma,
- delo z mladimi,
- sodelovanje na gasilskih predstavitev in prireditvah in še marsikaj.

Gasilci Pekar pa opravimo še marsikatero drugo delo, s katerim pomagamo v kraju in tudi drugim krajevnim organizacijam in društvom. Naša prisotnost je tesno povezana z vsemi, ki želijo, da sta KS Pekre in Limbuš v dobri kondiciji.

Leto 2019 je bilo za nas uspešno, intervencije, ki so bile na našem požarnem rajonu, so bile uspešno izpeljane, prav tako smo sodelovali tudi na intervencijah izven naših krajevnih skupnosti.

Ponosni smo, da nam je uspelo izpeljati akcijo nabave dveh defibrilatorjev za potrebe pomoči v primeru zastoja srca. Eden od defibrilatorjev je nameščen na pročelju OŠ Rada Robiča v Limbušu in drugi na Domu kulture v Pekrah. Napravi sta bili predani predsedniku KS Limbuš, g. Andreju Šaupertu in predsednici KS Pekre, ge. Zvonki Debenak. Dovolite, da izkoristim priložnost in se zahvalim g. Mitji Maleku, ki je preko donatorjev uspel zagotoviti precejšen delež sredstev za nakup. V posebno zadovoljstvo mi je, da so se akciji odzvala tudi društva iz Limbuša in Pekar ter po svojih zmožnostih prispevala svoj delež.

V PGD Pekre smo letos pripeljali novo gasilsko vozilo FORD Ranger, ki nosi oznako VGV (večnamensko

gasilsko vozilo), v vrednosti 45.000 EUR (vozilo in preureditev). Uporabljali ga bomo za različne intervencije, ko je potrebno do nesreče dostaviti raznovrstno opremo, odvisno od vrste intervencije. Prav tako smo nabavili 15 zaščitnih gasilskih čelad (vrednost 5.580 EUR) in zamenjali 6 dotrajanih dihalnih aparatov (vrednost dobrih 12.500 EUR). Vozilo je bilo nabavljeno preko lizinga in ga bo društvo izplačalo v 4 letih. Za gasilske čelade in dihalne aparate pa je del sredstev pokrila požarni sklad, javna gasilska služba MB in PGD Pekre.

Letos smo ponovno uspeli sestaviti desetino mladih gasilcev, vodenje so prevzeli Rok, Aleš, Anja 1, Anja 2 in Sergeja. Želeli bi, da je odziv mladih k pristopu v naše vrste večji, predvsem mladine v starosti od 10 do 15 let.

Leto se približuje koncu, mi pa se že pripravljamo, da naslednje leto, to je 2020, dostojno proslavimo 130 let delovanja PGD Pekre. Zalogaj, ki ni in ne bo majhen. Verjamemo, da nam bo skupaj s krajankami in krajani Limbuša in Pekar uspelo.

Praden končam, bi se v imenu članic in članov društva zahvalil za vsak Vaš prispevek, ki ga dajete skozi podporno članarino in prostovoljnimi prispevkom za novoletni koledar

»Na pomoč«!

Jože Žohar, predsednik PGD Pekre

V Limbušu je AED - avtomatski zunanji defibrilator nameščen na fasadi osnovne šole!

To je naprava, ki s pomočjo električnega sunka ponovno požene srce in s tem tudi življenje. Naprava je enostavna in povsem varna, in vas govorno ter v slovenščini vodi skozi ves postopek

Pri človeku, ki se je zgrudil na tla, najprej preverimo, če diha. Če bolnik diha, ga damo v položaj za nezavestnega, če ne diha, **takoj pokličemo pomoč na 112 in povemo:**

- **kdo** kliče, - **kaj** se je zgodilo,
- **kje** se je zgodilo, - **kdaj** se je zgodilo,
- **koliko** je poškodovanih, - **kakšno** pomoč potrebujemo.

Ko smo ugotovili, da oboleli ne diha, in smo poklicali pomoč, pričnemo s temeljnimi postopki oživljanja: **30 masaž srca : 2 vpiha**. Zelo priporočljiva je uporaba avtomatskega zunanjskega defibrilatorja. Če je le-ta na voljo v bližini, prosimo nekoga, da nam ga prinese. Pred začetkom si nataknemo rokavice za enkratno uporabo! Ko odpremo AED, nam aparat takoj prične dajati govorna navodila, kaj je potrebno storiti.

Župnija Limbuš

KLJUČNE DEJAVNOSTI V ŽUPNIJI LIMBUŠ V LETU 2019

Letošnje leto je bilo v župniji Limbuš posebej znamenovano z dvema dogodkoma, in sicer s slavljenjem za 60 let življenja gospoda župnika Andreja Firbasa, kar je bilo slovesno obeleženo ob priliki praznovanja farnega zavetnika, na Jakobovo nedeljo 28. julija, ko so ga posebej pozdravili z življenjepisom v obliki pesnitve ključar Franjo Šauperl ter z voščili predstavniki župnij-

skega pastoralnega sveta, župnijske Karitas, župljanov in z izjemno zapeto pesmijo mlade veroučenke. Slavje se je nadaljevalo, kljub slabemu vremenu, s prijetnim druženjem ter pogostitvijo na župnijskem vrtu.

Drugi posebni dogodek pa je bil dekanijski misijon dekanije Maribor, v katerega so bile izmenično vključene vse njene župnije in tako tudi župnija Limbuš, še posebej z misijonsko obarvanimi izobraževalnimi večeri za župljane, in sicer od septembra do decembra v organizaciji župnije in Kolpingove družine ter s slovesnim bogoslužjem za sodelavce župnijskih Karitas dekanije Maribor v Limbušu.

Franjo Šauperl, ključar

34

ŽUPNIJSKA KARITAS LIMBUŠ

Mladost iz korenin modrosti

»Vsakič, ko se komu nasmehneš, je to dajanje ljubezni, prelepa stvar, dar drugi osebi.«, je dejala Mati Terezija.

Bliža se teden Karitas in svetovni dan ubogih. Letošnje geslo glasi »Dobro iz vsega srca«. To pomeni: kadar se odločite, lahko pride tudi iz vašega srca! Vsak ima dar, da lahko dela dobro. Vsak od nas lahko dela čudeže dobrih del. Potrudimo se zato v sebi poživiti sočutje, solidarnost in dobrotelost. Da pa lahko pomagamo, moramo najprej opaziti stisko. Pri dobrotelosti ni nič predpisano: kaj, koliko, komu in kdaj darujemo. Ko odpremo svoja srca, je to najboljša priprava na Kristusov prihod, saj On prihaja kot Beseda, kot berač, bolnik, tujec in sosed. Na adventnem venčku bomo prižgali prvo svečko. Ena sama svečka gotovo ne more ogreti prostora, ga pa razsvetli, da nismo v popolni temi. Tako sta tudi naša dobrotelost in ljubezen tisto, kar dela svet boljši. Če moje srce ni ljubljeno, ne more roditi ne ljubezni, ne dobrote. Vprašam se, kako lahko jaz v svojem življenju, v svojem srcu, mislih, besedah in dejanjih naredim, da bo prihajalo dobro iz vsega srca in se bo dobrotelost uresničevala v medsebojnih odnosih, odnosu do revnih in pomoči potrebnih. Vprašam se: sem sledil/a dobrotelnim akcijam v organizaciji župnijske Karitas Limbuš? Sem namenil/a kaj dobrotelost otrokom za praznike (adventna akcija), ... sem položil/a kakšno živilo v nastavljen voziček pred trgovino Hofer, sem pozorno poslušal/a ..., sem dobro svetoval/a ..., sem obsojal/a, namenil/a topel nasmeh ...? Prostovoljci Karitas se v Slomškovem rojstnem kraju na Ponikvi vsako leto Bogu zahvalimo za vse dobrote, ki smo jih deležni in jih lahko dajemo ljudem v stiski. Prosimo za moč, da lahko svoje delo opravljamo predvsem z ljubeznijo, sočutjem, odprtostjo do vseh, ki potrebujejo našo pomoč. Karitas prvenstveno ni samo v delitvi hrane in obleke, ampak predvsem v ljubezni. Saj je KARITAS LJUBEZEN!

Terezija Lesjak, vodja župnijske Karitas

LAIŠKE SKUPINE V ŽUPNIJI

Ves čas župnikovanja g. Andreja Firbasa je bil dan poudarek delovanju laičkih skupin znotraj naše župnije. Tako je bila kmalu po njegovem prihodu organizirana župnijska Karitas, ki s svojo dejavnostjo in pomočjo pomoči potrebnim vseskozi prednjači v svojem poslanstvu, pomaga pa tudi s pogostitvami na vseh druženjih v župniji. Naslednja laička skupina je bila Kolpingova družina, ki na župnijskem nivoju že 25 let skrbi za neformalno vseživljenjsko izobraževanje in za dolgoročno socialno podporo. V okviru župnije delujejo še naslednje laičke skupine: ministrantska skupina, mladinska skupina, otroški pevski zbor, Kolpingov pevski zbor, pevski zbor Ars Musicae, molitvena skupina sv. Cirila in Metoda, molitvena skupina Prenova v duhu in skupina za organizacijo medgeneracijskih srečanj. V času priprav na birmo deluje še skupina animatorjev. Tako je pestro in mnogostransko delovanje laičkih skupin v naši župniji v skrbi za aktivno delovanje župljanov vseh generacij.

LIMBUŠKI ROMAR NA POTI

Limbuški župljani so že od nekdaj bili zavzeti in vneti za romanja v različne romarske kraje po domovini in tudi po tujini. Koliko tega je bilo že od časa župnikovanja Antona Kocuvana, ki je poromal leta 1893 v Rim in celo do papeža v Vatikanu, pa vse do leta 2017, lepo opisuje v svoji knjižici »Romanja župnije Limbuš« na ključar Franjo Šauperl. V njej je na res zanimiv način kronološko in doživljajsko nazorno opisal in podkrepil z mnogimi fotografijami vsako romanje iz omenjenega obdobja. Posebno natančno in s podkrepljenimi podatki o vseh obiskanih romarskih krajih, o duhovnih in potovalnih vodičih, o številu romarjev in še o prevoženih kilometrih, so prikazana vsa romanja v času župnikovanja sedanjega župnika, g. Andreja Firbasa, od leta 1993 do 2017. Če pa dodamo še romanja iz leta 2018 in 2019, dobimo neverjetne številke, in sicer da se je na skupno 51-ih romanjih le-teh udeležilo okrog 4.500 vernikov, pri tem pa je bilo prevoženih nekaj čez 50 tisoč kilometrov.

In kdo so bili ti romarji? Na to vprašanje je čisto preprost odgovor: vsi ti so državljani Slovenije, večina njih pa so krajani KS Limbuša in KS Pekar. Marsikdo izmed teh romarjev je torej tudi bolj ali manj aktivno vpet v krajevno samoupravo, torej KS Limbuš in KS Pekre. Ker pa se nekateri od njih tudi redno udeležujejo raznih izletov, ki jih na tem področju organizirajo različne civilne družbe, se tu sama po sebi postavlja primerjava med izletom in romanjem. Vsekakor je izlet nekaj lepega, čudovitega, a za vernika je romanje še nekaj več. Pri tem je dodana še duhovna dimenzija. Namen romanja je, kot navaja naš g. župnik, jasen: priti v stik z najvišjim bitjem, z božjim, imeti iskustvo boga. V strogem pomenu besede je romanje "potovanje v veri", ki zahteva človekovo popolno odprtost za dobro, lepo, resnično in eno. In kaj bi lahko država, v kateri živimo, od svojih državljanov hotela še več? A žal je tudi romar samo človek z vsemi človekovimi lastnostmi. Trud hrepenenja k dobremu, boljšemu, ... ni nikoli odveč, spleča se pa.

Ni pa pri romanju po božjih poteh pomemben samo ta omenjeni vidik. Romar se na poti tudi izobražuje, ko občuduje najrazličnejše kulturno-zgodovinske spomenike in dosežke, spoznava največje dosežke v arhitekturi, različne načine življenja, jezike, geografske in druge razsežnosti ... Vse to romar prinaša domov in širi v okolico.

In prav s temi motivi se je tudi skupina limbuških romarjev enega avtobusa na začetku letošnjega junija odpravila na pot po Madžarski. Pravzaprav je bilo to romanje po poteh sv. Martina in sv. Štefana, svetnikov, ki sta zelo priljubljena tudi v Sloveniji. Tako smo prvi dan obiskali mesto Győr, ki leži na sotočju reke Rabe

in Donave. To mesto je tudi zgodovinsko povezano z našim Prekmurjem, saj je to območje nekaj časa spadalo pod škofijo Győr. Prav zanimiva je bila razlaga vodičke Dominike, ki je svoje odlično znanje zgodovine in značilnosti Madžarske kar stresala iz rokava, kot se temu reče. Po ogledu mesta s katedralo in mnogimi spomeniki in kipi smo se odpravili v bližnji kraj Pannonhalma (sv. gora Panonije), kjer stoji na večjem hribu drugi največji benediktinski samostan z baziliko. Tam je tudi velika knjižnica s preko 400 tisoč knjigami, podobna tisti v Melku v Avstriji, ki je pravi zgodovinski zaklad Madžarske. Samostan vodi 50 menihov, ki so zaposleni in vodijo najboljšo šolo na Madžarskem.

Drugi dan smo se najprej zapeljali v center Budimpešte in si na Trgu herojev ogledali znameniti kompleks Millennium Monument, ki ponazarja bogato madžarsko zgodovino z njihovim kraljem Štefanom, ki je za časa svojega vladanja Madžarsko pokristjanil, pri tem pa bil pravičen in pošten kralj do vseh slojev prebivalstva.

Nato smo se zapeljali čez most V verigah in si čez Donavo na gradu ogledali mnoge znane zgradbe iz bogate madžarske zgodovine, med njimi tudi predsedniško palačo, znameniti vodnjak Matije Korvina z legendarno llonko, knjižnico, muzejem, galerijo ... Prav lep razgled na Budimpešto se nam je odprl, ko smo stopili na posebno razgledno ploščad. A že je bilo treba dalje do meščanskega dela gradu, kjer se nahaja cerkev Marijinega vnebovzvetja, steber Sv. Trojice, spomenik konjenika Huzarja ... Sledila je vožna na sever, do Ezstergoma, ki je bil v času kralja Štefana upravno in cerkveno središče Madžarske.

Tam se je Štefan tudi rodil. Mi smo imeli tam v katedrali tudi sv. mašo.

Zadnji, tretji dan smo si še ogledali madžarski parlament, park madžarske zgodovine in pa katedralo sv. Štefana, kjer smo z mašo nekako zaključili romanje. Sledila je še vožnja po avtocesti do Blatnega jezera, z možnostjo namočitve nog, in pa obisk znane Čarde, z bogatim kosilom in degustacijo vin v njihovi kleti. Duhovno in telesno okrepčani smo se v večernih urah tretjega dne srečno vrnili v Limbuš.

*Franc Mulec,
ključar limbuške župnije*

Naši starejši krajan

ALOJZ ŠKODNIK

Lojze Škodnik mi je v začetku novembra, ko sem ga obiskala, povedal svojo življenjsko zgodbo. Rodil se je 16. 6. 1937 v Završah na Koroškem. Vas leži v bližini Šentvida nad Valdekom, poleg Graške gore. Z očetom, mamo in bratom so živeli na kmetiji maminega brata, ki je živel sam. Skupaj so opravljali dela na kmetiji in se tako preživljali. Osnovno šolo je obiskoval v Valdeku, srednjo kmetijsko šolo pa dve leti v Šentjurju pri Celju in nato še dve leti v Poljčah pri Begunjah. Za šolanje je dobil štipendijo, saj mu starši niso mogli pomagati z denarjem. Po šolanju se je zaposlil v Kmetijski zadrugi v Dravogradu. Opravljal je delo pospeševalca pri vzreji živine. Na služenje vojaškega roka je odšel daleč od doma, v Makedonijo, natančneje v Kumanovo. Po vrnitvi domov je delal kot oskrbnik posestva pod Uršljo goro. Nato se je za tri leta zaposlil v Šentilju pri Mislinji. Od tu pa ga je pot vodila v Jarenino, kjer se je zaposlil v tamkajšnji kmetijski zadrugi. Tu je spoznal domačinko Vero, s katero se je poročil in kmalu se jima je rodil sin Gorazd. Živela sta pri ženinih starših na kmetiji in po službi pomagala pri domačih opravilih. Lojzetu so v Limbušu ponudili stanovanje v večstanovanjski hiši v nekdanjem Čeligijevem mlinu, ob Blažovnici 63. Sprejel je ponudbo in družina se je preselila v Limbuš. Srečo v družino je prineslo še rojstvo hčerke Lee. Lojze se je vozil v službo v Pesnico, kjer je dobil delo v kmetijski zadrugi, žena pa se je zaposlila v mariborski bolnišnici. Otroka sta rastle in stanovanje je postalo pretesno. Z ženo sta se odločila zazidati hišo v ulici Mihe Zidanška in kmalu so se preselili v novi dom. Sin Gorazd je ostal v stanovanju ob Blažovnici 63, kjer stanuje še danes z družino. Tudi hčerka Lea se je po nekaj letih preselila v Hrastje, v novozgrajeno hišo, kjer sta si z možem ustvarila družino. Lojze se je aktivno vključil v delo družbeno-političnih organizacij v Limbušu.

Postal je član več organizacij in društev: zveze komunistov, socialistične zveze, taborniške organizacije, turističnega društva, DPD Svoboda Pekre, kjer je opravljal delo predsednika in podpredsednika. Delal je tudi na področju sociale, kamor ga je povabil pokojni tajnik KS, Rudi Brdnik. Spominja se, da sta s pokojnim Tončkom Skokom pomagala starejši gospe Tončki, ki je živela v stari šoli v

Pekrah. Živela je v kletnih prostorih, v nemogočih razmerah. V dom ostarelih ni želela. Lojze pa je uredil pristoje mesto v domu v Poljčanah, kamor so jo preselili pod pretvezo, da gre v bolnico. Ko jo je čez nekaj časa obiskal, malo v strahu, ga je objela in mu rekla: »Tovariš Škodnik, vi ste meni rešili življenje.« Zelo je bila zadovoljna in srečna, on pa tudi. Istočasno je v drvarnici, prav tako pri stari šoli, živela štiričlanska družina v sobi, obloženi s kartonom. Pomagal jim je tako, da jim je odstopil hišo, ki jo je njemu ponudilo podjetje Agrokombinat.

Bil je pobudnik za gradnjo Doma starostnikov Danice Vogrinec. Skupaj s tovarišem Sisingerjem sta ustanovila Društvo upokojencev Slovenije, katerega prvi predsednik je postal Ivan Sisinger. Pozneje je bil Ivan izvoljen v parlament RS. Lojze je organiziral tri »Limbuške noči« in v okviru praznovanja krajevnega praznika pripeljal v dvorano v Pekre ansambel Štirje kovači.

Njegova najljubša hobija pa sta risanje v les in petje. Poje že 57 let. Peti je začel v Jarenini in nadaljeval v zboru DPD Svoboda Pekre - Limbuš, pri zboru Kreditne banke Maribor, v skupini NONET, v zboru Slave Klavore in nazadnje v mešanem zboru Društva upokojencev Li-Pe. Lojzetu so glasbene muze v zibelko prinesle obilo glasbenega talenta, saj je že kot pastirček na paši prepeval Slomškovo pesem »Budijo se svetle zarje«, ki se začinja tako: »Kako mogočen Stvarnik je vendar mogel bit, da je ljubo sonce znal iz nič storit«. Lojze mi jo je tudi zapel. Talent je podedoval po mami, ki je pela v cerkvenem zboru, pradedek in dedek pa sta bila poklicna organista. Drugi njegov hobi pa je risanje v les v tehniki, ki se imenuje pirografija. V sejni sobi v KS Limbuš visi njegova slika Hiltonove hiše, ki jo je narisal po spominu iz mladosti. Nekaj slik ima doma, ostale pa je poklonil prijateljem. Ob vznožju Grajskega griča je zgodovinski pano, na katerem se zrcali Limbuški grad, ki ga je pripravil ob praznovanju 850. obletnice prve omembe Limbuša.

Pred kratkim je Lojzetu umrla žena. Sedaj živi sam v hiši, saj si v dom starostnikov še ne želi, dokler lahko poskrbi še sam zase. Pravi, da bi najbolj pogrešal petje, če bi moral zapustiti Limbuš. Želim, da mu še dolgo služi zdravje, da ostane v kraju, kjer je preživel največ časa v svojem življenju.

Danila Vozelj

MARICA ŠRAJ

Med nami živijo ljudje, ki jih ni nikjer več opaziti, a se jih starejše generacije rade spominjajo. Ena takih je Marica Šraj iz Ulice Mihe Zidanška 9 v Limbušu. Rodila se je 9. 8. 1930 v Laznici. Pozneje sta si starša sezidala hišo v Ulici Jožeta Korošca v Limbušu. Marica je bila najstarejša od otrok. Imela je srečno otroštvo s štirimi sestrami in dvema bratoma. Iz otroštva se dobro spominja druge svetovne vojne, ko so se skupaj s sosedi skrivali v kleti hiše v Laznici, ki je bila za to najbolj primerna. Osnovno šolo je obiskovala v Limbušu. Takrat sta na šoli poučevala učitelj Podgornik in učiteljica Godčeva. Rada bi se izučila za trgovko ali šiviljo, a ji je vojna to preprečila. Mlada, petnajst let stara, je šla delat v takratno tovarno ERLICH v Mariboru. Delala je v treh izmenah, kar je bilo zanjo zelo naporno. A bilo je treba zaslužiti. Pa vendar je Marica našla čas tudi za druženje z mladimi na vasi.

Mlad fant Anton Šraj si je med dekleti izbral Marico. Kasneje ji je povedal, da jo je imel že dolgo nagledano. Poročila sta se in si našla domek v veliki hiši Zorkovih v Pekrah, današnja Vila Pekre. Družina se je povečala za sinova Toneta in Darka. Marica je po rojstvu otrok ostala doma in skrbela za družino. Anton pa je hodil v službo. Bil je dober mož in skrben oče in marsikaj je znal narediti sam. Že pred poroko je kupil zemljišče v Limbušu, kjer je pričel z gradnjo hiše. Organizacijo dela in pomoč pri gradnji je vodil mož, Marica pa je skrbela za hrano, ki jo je vozila na kolesu ali nosila peš, da delavci niso bili lačni in žejni. Ko je Anton odšel v pokoj, ga je veselilo delo pri urejanju okolice hiše. Žal se je v starosti enaindevdeset let poslovil v letošnjem maju. Težko je Marica nadaljevala pripoved o svojem življenju, saj moža zelo pogreša. Danes šteje Marica osemnosemdeset let. Veliko lepega in tudi žalostnega se je zgodilo v njenem življenju. Najtežja za oba je bila bolezen sina Darka. V ranem otroštvu je pri padcu utrpel hud pretres možganov, kar je pustilo posledice. Darko se je v drugem razredu osnovne šole moral posloviti od šolanja. Ostal je doma in vso skrb zanj sta prevzela starša. Danes je Darko star že enainšestdeset let. Družbo mu dela bratova družina. Tone mlajši živi doma in tako on, kot njegovi sin, hčerka in žena pomagajo Marici preboleti veliko izgubo. Marica si je ob skrbi za družino našla čas za delo v kraju. Vključila se je v humanitarno

organizacijo Rdečega križa, za delo v njej je prejela priznanje. Pomagala je pri obiskovanju starejših ljudi, razdeljevanju prehrabnenih paketov, zbiranju članarine in prostovoljnih prispevkov. V kraju so večkrat organizirali veselice, na katerih je sodelovala in pomagala zbirati sredstva za humanitarno dejavnost. Lepe spomine ima na Ančko Roškar in Marico Skok, ki sta takrat vodili organizacijo Rdečega križa. Obiskovala je tudi ročnodelski krožek pri Društvu upokojencev. Njen dom krasijo lepi kvačkani izdelki, pletenin pa so bili deležni njeni

najbližji. Tudi zapela je skupaj s članicami krožka in z njimi nastopala na prireditvah v kraju. Pred leti se je od teh dejavnosti poslovila, saj ji je bolezen odvzela moči. Vesela je bila mojega obiska in obljubila sem ji, da se še vrnem, saj si imava še kaj povedati o času, ko sva se družili pri delu Rdečega križa in v ročnodelskem krožku.

Danila Vozelj

*Na pokončnega človeka se lahko
zaneseš kot na pokončno drevo!*

*Človek je nikoli do konca
prečitana knjiga!*

*Vse, karkoli človek hoče,
je tudi naredit' mogoče!*

Upanje je povod za mnoge napore!

*Ni važno, kaj človek je,
ampak kaj daje!*

*Zadovoljen je sejalec, ko požene bilka;
upajoč, ko bilka dela klas,
in srečen, ko mu klas nasuje zrnja!*

Franjo Šaupertl iz zbirke izrekov »Zajetje misli«

Naši jubilanti

ŽUPNIK ANDREJ FIRBAS – ŠESTDESETLETNIK

Naš gospod župnik, Andrej Firbas, je bil rojen 30. 4. 1959 in je tako letos praznoval šestdesetletni okrogli jubilej, ki ga je obhajal na dan Jakobovega župnijskega slavlja. Slovesno praznično mašo je letos daroval, ob somaševanju benediktinskega priorja p. Edmunda Wagenhoferja in jubilanta, domačega župnika Andreja Firbasa, upokojeni nadškof msgr. dr. Franc Kramberger, ob koncu maše pa je bila prilika za izraze voščil predstavnikov laičkih skupin v župniji. Osrednji nagovor jubilantu je opravil ključar Franjo Šaupperl z naslednjo pesnitvijo in slikami njegovih življenjskih postaj:

38

Pred šestdesetimi se leti pri Firbasovih v Moškajncih dete je rodilo, ki ob krstu pri Marjeti niže Ptuja po apostolu Andreju je ime dobilo in je dete rastle sredi ravnih polj in tam blizu železniške postaje, so s časom v otroštvu z njim brata dva in sestra čas preživljali igraje.

Ga je pot v osnovno šolo v Gorišnico po znanje prvo popeljala, v oddaljeni župnijski cerkvi ministranta naloge zavzeto še spoznava in otroka je življenje po ravnica tamkaj v brezskrbnosti poteklo, ko se v družini za njegov poklic gostinca družno je izreklo.

Ker gostilna znana je bila doma, mu naj šola za gostinstvo teorijo da in prakso strežbe rutina z ekipo Hotela Orel mu dobrodošla je bila, še doma lahko je preizkušal znanje svoje, ko gostov v obilju je bilo, da pomagal je, ko bil je prost, da še tam je vse brez zastojev šlo.

Pa še k vojakom se bilo potrebno je podati in domače zapustiti, ko stara mama iz dneva v dan zanj zavzeto ni nehala moliti, mu krstni boter kot duhovnik bil je svetel vzor in navdih morda, da se v mladeniču vojaku prebudil od gostinstva k oltarju je klic srca.

In je padla njega odločitev, da neba Gospodu rad stregel bi vse dni, ko namesto gostov v gostilni, z besedo Evangelija lahko nagovarjal bo ljudi, pa se podal je v Bogoslovje in iz teoloških knjig pripravljaj za duhovna se, ko Bogu in Mariji materi nebeški za vselej darovano s posvečenjem bo srce.

Se nova maša je zgodila in dekret ga čakal je pripravljen, da po novi maši kot kaplan na Teznem bo najprej pozdravljen, od tam pa v Slatino Rogaško kaplanska pot ga vodi, kjer uči Besedo Božjo, mašuje in domove blagoslavlja z obhodi.

Ko nabralo kaplanske prakse se je nekaj let in za Limbuš išče župnik se, bil čas za novi je dekret, k Jakobu apostolu je bil k župljanom našim dodeljen, kjer kot mladostna upajoča moč je bil slovesno umeščen.

Sedaj že sedemindvajset let župnijo našo vodi in nas limbuške župljane po vere svete poti vodi, uvedel mnoge nove je obrede in češčenja, so z njim k Bogu skupaj z nami naravnana hrepenenja.

Vse v župniji bilo je pod njegovim vodstvom obnovljeno, v pastoralni, katehezi, občestvih malih mnogo postorjeno in številnih romanj z romarjev obiljem se je zgodilo, vsi sakralni so objekti prenovljeni in je občestvo naše živo.

Ko letos župnik naš Andrej let šestdeset obhaja, molitev vse župnije zanj se na oltar polaga, da naj Bog ga var' je, navdihuje in v zdravju ga ohranja, pot življenjsko naj mu bogato vselej blagoslavlja.

*Dragi župnik Andrej, Bog Te živi na mnoga leta, tu med nami!
Limbuš, na Jakobovo nedeljo, 28. julija, leta Gospodovega 2019*

FRANJO ŠAUPERL IN NJEGOVIH 80 LET

Pobrskal sem po starih številkah Našega kraja in v 36. številki našel svoj zapis o mojem očetu, ki sem ga zapisal točno pred desetimi leti, leta 2009, ko je praznoval sedemdeseti rojstni dan. In pred dvema mesecema je zamenjal sedmico za osmico – praznoval je osemdeseti rojstni dan! Minilo je, kot bi pihnil.

Pa naj še enkrat povzamem nekaj dejstev iz njegovega bogatega življenja. Rojen je bil 5. oktobra 1939, v Mariboru, v času Kraljevine Jugoslavije, a že po nekaj mesecih se je znašel sredi vojne vihre II. svetovne vojne. Čeprav je bil takrat še otrok, so se mu nekateri trenutki tega časa za vedno zapisali v spomin ... Hitro po osvoboditvi je pričel z obiskovanjem limbuške osnovne šole, poklicno se je izobraževal in kasneje kot orodjar delal v danes že legendarni tovarni Tobi v Bistrici ob Dravi. V poklicni karieri je menjal nekaj različnih kolektivov ter se ob delu še nenehno izobraževal. Diplomiral je iz ekonomije, največji pečat pa je zagotovo pustil v podjetjih Cevovod, Ekonomski center Maribor, Metalna, Ekonomski inštitut Maribor in v zadnjem desetletju pred upokojitvijo tudi v lastnem družinskem podjetju Vepi, v okviru katerega je s svojim znanjem pomagal več kot tisoč podjetnikom na njihovih prvih ali pa že nekoliko trdnejših podjetniških korakih. Svoje znanje je prenašal tudi študentom Mednarodnega izobraževalnega centra Academia v Mariboru, mnogim diplomantom je bil tudi mentor.

Kakor da mu službeni izzivi ne bi bili dovolj, se je izpopolnjeval še na turističnem področju ter bil ocenjevalec prenočitvenih zmogljivosti. Sodeloval je pri nastajanju Turističnega društva Limbuš in bil od leta 1995 dva mandata njegov predsednik. Prav tako je sodeloval pri mnogih turističnih projektih, kot so vinske turistične poti, leta 1997 je zasnoval razvojni

načrt za Posestvo Meranovo, aktivno je pomagal pri razvoju termalnega turizma v Moravcih pri Mali nedelji in še mnogih drugih projektih s področja turizma.

Že od mladih nog je sodeloval v družbenem življenju našega kraja, kot mladinec je sodeloval pri ustanavljanju krajevne mladinske organizacije, sodeloval je v amaterski dramski skupini, pa v tamburaškem orkestru, bil je tabornik ...

Še do nedavnega smo ga srečevali kot moderatorja pri postavljanju klopotca ali kot pomočnika pri krstu mošta. V vlogi Jakobovega romarja je nastopal kot limbuška ikona, ob tem pa vztrajno ohranjal staro limbuško narečno govorico, ki jo lahko danes slišimo le še redko kje.

Krajani ga poznamo tudi po njegovih aktivnostih v Krajevni skupnosti Limbuš, kjer je bil najprej član sveta za finance, planiranje in razvoj v KS Limbuš ter član gradbenega odbora za izgradnjo leta 1984 odprte samopostrežne trgovine, mesnice in kmetijske zadruge.

Od 1986 do 1990 je bil podpredsednik, nato pa do leta 1997 predsednik Skupščine delegatov KS Limbuš. Od leta 1997 do 2002 je bil predsednik Sveta Krajevne skupnosti Limbuš.

Za njegov prispevek k razvoju našega kraja ga je Svet KS Limbuš imenoval za častnega krajana Krajevne skupnosti Limbuš, na predlog krajanov, družtev in družbenih organizacij v Limbušu in Pekrah pa mu je mariborski župan podelil mestni pečat Mestne občine Maribor.

Vse življenje je tesno povezan z domačo limbuško župnijo, v kateri je 'prehodel' pot od ministranta, bralca beril, člana pastoralnega sveta do cerkvenega ključarja od leta 2001. Seveda dobro pozna zgodovino limbuške cerkve in svoje poznavanje rad deli z obiskovalci.

Ker je tudi sam rad poromal, je svoje sopotnike po romanju vedno razveselil še s potopisi, v katerih ohranja spomine na doživeto. Prav letos je te zapise zbral in izdal v knjigi *Romanja Župnije Limbuš*

Še posebej je ponosen na Kolpingovo združenje socialnih dejavnosti Slovenije, ki ga je postavil na noge in dolga leta tudi vodil. Danes je častni predsednik

združenja, še vedno pa je predsednik nadzornega odbora Kolpingove družine Limbuš ter med drugim vsak mesec organizira tematska izobraževalna srečanja, namenjena članom Kolpingove družine in tudi krajanom, ki jih zanima aktualna tema.

Pa s tem še ni konec njegove vsestranskosti. Zbira in tudi ustvarja strokovne članke, piše priložnostne pesmi, ureja razna društvena glasila, sodeluje pri zbornikih in je član uredniškega odbora *Našega kraja*.

Tudi njegova bibliografija je iz leta v leto obsežnejša, saj je v minulem desetletju kraju pa tudi slovenski kulturi dodal kar nekaj novih knjižnih naslovov: bogato dokumentirano zgodovino Limbuša in Pekar *Limbuš in Pekre v ogledalu časa* je dopolnil z novo, poimenovano *Odsevi Limbuša in Pekar skozi čas*, v knjigi *120 let požarne brambe in gasilstva v Pekrah* je zbral zgodovino Prostovoljnega gasilskega društva Pekre, naslov *Anton Lah in Družba za branje slovenskih bukvic v Lembahi 1847: Limbuš - začetek knjižničarstva na slovenskem Štajerskem* je zgovoren sam po sebi, izdal je zbirko pesmi *Prgišče zrnja*,

njegova knjiga *Limbuška gosposčina* je bila osnova za šolsko igro, s katero so učenci podoživeli nekdanje življenje na limbuškem gradu. Pesniško zbirko je dopolnil še z drugim delom zbranih pesmi *Biseri iz školjk*, zadnja knjiga *Romanja Župnije Limbuš* pa je izšla letos.

Pred desetimi leti sem članek končal tako:

Zato, naš dragi sosed, župan, predsednik, mož, oče, brat, svak, stric, dedi, boter, bratranec, prijatelj, mentor, nadzornik, pisatelj, pesnik, ekonomist, Jakobov romar, turistični vodnik, organizator in še kaj, naj ti Bog nameni še mnoga zdrava in ustvarjalna leta!

Povsem enako ti želim v svojem imenu kot v imenu Sveta Krajevne skupnosti Limbuš tudi ob tvojem osemdesetem jubileju in se že veselim rezultatov tvojega pronicljivega duha in marljivega zgodovinskega in umetniškega dela v prihodnjih desetih letih.

Andrej Šaupert

40

ZASLUŽNI ZA RAZVOJ IN POMEN LIMBUŠA - VREDNI SPOMINA

Nadvojvoda Janez (1782–1859), lastnik Meranovega na Prinčevem vrhu v Vrhovem Dolu, uvajalec sodobnega vinogradništva na južnem Štajerskem v Vrhovem Dolu nad Limbušem ter začetnik vinogradniškega šolstva z ustanovitvijo viničarske šole v Hrastju nad Pekrami;

Anton Lah (1803–1861), župnik in ustanovitelj prve ljudske knjižnice za branje slovenskih bukvic v Lembahi leta 1847 z ohranjenim začetnim fondom knjig in s spominskim obeležjem na grobu duhovnikov na limbuškem pokopališču ter v obliki kronograma na pročelju Župnijskega doma v Limbušu;

Anton Godec (1866–1948), 36 let učitelj na limbuški šoli, ornitolog, proučevalec ptic cesarskega dvora na Palagružu, lovec, pisec strokovnih člankov, soustanovitelj, član načelstva in vodja Slovenke hranilnice in posojilnice v Limbušu;

Marija Godec, roj. First (1877–1950), prva učiteljica s 34-letnim stažem na limbuški šoli, popisovalka krajevne geografije in zgodovine kraja, poslanka v Skupščini Kraljevine Jugoslavije, odlikovana z redom »Belega orla« in prva predsednica Krajevne organizacije AFŽ;

Nadvojvoda Janez

Anton Godec

Anton Podgoršek (1933–1999), aktivni krajan, kmetijski strokovnjak in dolgoletni upravljavec državnih kmetijskih posesti v Limbušu in Pekrah, skrbni zapisovalec posesti in dogajanj v naših krajih;

Anton Podgoršek

Joško Škilan (1907–1997), ravnatelj limbuške šole, soustanovitelj DPD Svobode Pekre ter knjižničar Knjižnice v Pekrah;

Dragica Jaunik (1928–2008), učiteljica in ravnateljica limbuške šole, aktivna krajanica, zapisovalka limbuških dogajanj med NOB in v času socializma.

Franjo Šaupert, krajevni ljubiteljski zgodovinar

ALI VEMO,

kdo vse je bil voditelj nad slovenskim ozemljem od srednjega veka do danes?

Od prvega vala selitev Slovanov v vzhodne Alpe (leta 550) in od Karantanije do Svetega rimskega cesarstva (leta 1491): Samo je bil prvi slovanski vladar Samove plemenske zveze in kralj Karantanije (623 – 658), ki so mu sledili trije karantanski knezi, dva karantanska vojvoda, osem slovanskih knezov, dva panonska kneza, sedemintrideset koroških vojvod, rimsko nemški in češki kralj ter cesar Svetega rimskega cesarstva.

V Novem veku (1492 – 1918): se je zvrstilo pet koroških vojvod, nemško, eden nemško češki in madžarski kralj, eden nemški kralj in cesar, eden Rimsko nemški cesar, eden kralj Ogrske, sedem avstrijskih cesarjev, ena cesarica in en cesarski potomec.

Vrsti red voditeljev slovenskega ozemlja po Habsburžanih od 1918 do 1945: Aleksander I. Karađorđević – kralj Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev (1918 – 1929) ter Kraljevine Jugoslavije (1929 – 1934, + 9. 10. 1934 v atentatu v Marseilu - Francija), Peter I. Karađorđević – srbsko-jugoslovanski mladoletni kralj (1923 – 1941, kralj Kraljevine Jugoslavije emigrant v Grčiji, Egiptu, Angliji 1941 – 1945, zadnja leta v Ameriki + 1970 v Denveru ZDA, pokopan v Libertivilu, v letu 2013 ekshumacija z začasnim pokopom na dvoru na Dedinjah v Beogradu in končni pokop v cerkvi sv. Đorđa v Oplencu pri Topoli v Srbiji) ter Adolf Hitler – vodja nacistične Nemčije (1941 – 1945).

Predsedniki FLRJ in SFRJ (1943 – 1991): Josip Broz Tito – maršal in predsednik Demokratske Federativne Jugoslavije (29. 11. 1943 – 1945), Federativne ljudske republike Jugoslavije (1946 – 1963) in Socialistične federativne republike Jugoslavije (1963 – 1980), Predsedništvo FLRJ – letna menjava predsednikov iz republik in pokrajin (1980 – 1991), med njimi Milan Kučan – predsednik Predsedstva Republike Slovenije v sestavu kolektivnega vodstva SFRJ (1990 – 1991);

Vrsti red predsednikov samostojne države Republike Slovenije po letu 1991: Milan Kučan – predsednik samostojne države Republike Slovenije (1992 – 2002), dr. Janez Drnovšek – predsednik RS (2002 – 2008), dr. Danilo Türk – predsednik RS (2008 – 2012) in Borut Pahor – predsednik RS (od 2012 dalje)

(vir: <https://sl.wikipedia.org/>)

V PRIHODNJEM LETU 2020 SE LAHKO POSEBEJ SPOMNIMO

- 700 let od izgradnje prvotne cerkve svetega Jakoba v Limbušu;
- 390 let od nastanka popisa gospostva Lembach »Urbar Anno 1630«;
- 340 let od razsajanja kuge v kraju;
- 290 let od nastanka prvotnega Marijinega oltarja v severni kapeli limbuške cerkve;
- 280 let od nastanka prve šole v objektu preko ceste, nasproti župnijske cerkve;
- 270 let od velikega vaškega požara;
- 190 let od obiska cesarja Franca I. na Meranovem in ustanovitve Sklada za nagrajevanje ostarelih in siromašnih viničarjev;
- 170 let odkar je bil v Limbušu prvi zdravnik »rancelnik« Janez Bouvier;
- 130 let od ustanovitve Požarne brambe v Pekrah (sedaj Prostovoljno gasilsko društvo);
- 90 let od ustanovitve Sokolskega društva Limbuš.

41

MORDA NE VESTE ...

- da v zgodovini beleži območje današnjega Limbuša čas prazgodovine, čas Keltov in Rimljanov, naselitev Slovanov, slovanskih plemenskih kneževin Karantanije in Karniole, frankovske države, Svetega rimskega cesarstva, prihoda in utrditve Habsburžanov, od reformacije do baroka, terezijanske in jožefinske dobe, dobe pod Francozi, Slovenije v predmarčni dobi, v ustavnem obdobju, čas I. svetovne vojne, obdobje med obema vojnama, II. svetovne vojne, nastanka Federativne Jugoslavije in njenega delovanja, osamosvojitve Slovenije in samostojne države Slovenije;
- da je območje Limbuša in Pekar na trinajstih mestih in na šestnajstih straneh zgodovinsko prikazano v slikoviti knjigi s teksti, slikami in zemljevidi Saše Radovanoviča in Senke Dreu »Kronika mesta Maribor«, izdane leta 2018, na skupno 216-ih straneh velikega knjižnega formata, za čas od prazgodovine, preko srednjega veka in do leta 1699 v novem veku;
- da je v obsežni knjigi Petra Štiha, Vaska Simonitija in Petra Vodopivca »Slovenska zgodovina: Od prazgodovinskih kultur do začetka 21. stoletja« limbuškemu območju najbližji neposredni zapis, ki omenja, da se je leta 1808, ko je bil sprejet

Limbuš na razglednici, poslani 9. maja 1931 v Gradec

cesarski patent za ustanovitev deželne brambe na Štajerskem, zanjo zlasti zavzel nadvojvoda Janez, ki jo je tudi vodil in bil prisoten 1. 7. 1808 v Ljubljani na slovesnem streljanju; da je bilo sredi 18. stoletja na Pekrah poskusno posestvo za pospeševanje sadjarstva, saditev krompirja in preprečevanje izsekovanja gozda ter vzpodbujanje pogozdovanja, da je v predmarčnem obdobju obiskal limbuškega župnika Franca Cvetka ruski slavist Ismail Sreznjevski;

- da je 22. 8. 2019 poteklo 110 let od ustanovitve Požarne brambe v Bistrici ob Dravi, delujoče na območju zahodnega dela limbuške župnije in vzhodnega dela ruške župnije ter da so bili ustanovni člani Fridrih Šubic, Josef Košuta, Konrad Golob, Feliks Čuček, Johan Jurišič, Alojz Lipnik, Mihael Šerc, Martin Kajniš, Paul Jakobič, Maks Dobaj, Henrik Adamič, Nikolaus Perič, Mihael Štromajer, Franc Marčič, Anton Kac, Andreas Lešnik, Johan Tancer, Jakob Jurše, Franc Bombek in Štefan Hudec;
- da je v zborniku »Prelomna obdobja 1918« - Zbirka: Ruše – Tu sem jaz doma (gost) v izdaji Lira – Društvo za razvoj, 2019, med ostalim predstavljeno tudi območje Limbuša s prispevki: »Glažuta Gornji Limbuš«, pozneje imenovana »Steklar na Gornji Limbuš« ter »Limbušani in Bračičevi spomini«;
- da so bili v Zdravstveni ambulanti Limbuš, ki je bila zgrajena leta 1962, redno in dalj časa delujoči zdravniki Zdravstvenega doma Maribor, prof. dr. Edvard Glazer in Ksenija Tušek Bunc, dr. med. ter da redno deluje v lastni zasebni ambulanti Mens Maior d. o. o. Limbuš, s koncesijo od leta 2001 dalje, splošna zdravnica v Limbušu, Jelka Polh, dr. med., z medicinsko sestro Almo Troha; da so bili v času od osamosvojitve Slovenije do sedaj imenovani z nazivom častni krajan KS Limbuš naslednji: Milan Robnik (2010), Franjo Šauperl (2011), Milan Peter Kocutar (posthumno v

letu njegove smrti – 2012), Rado Wutej (2017) in Ankica Onič (2019);

- da so prejeli priznanja ter nagrade Mestne občine Maribor krajan KS Limbuš: pokojni zaslužni prof. dr. Jožef Lep iz Limbuša – Zlati grb mesta Maribor (1998), Magda Žezlina iz Laznice – Srebrni grb mesta Maribora (2007) in PGD Pekre, ki deluje tudi na območju KS Limbuš – Listino Mestne občine Maribor (2010);
- da je prejemnik Bronastega mestnega pečata Maribor častni krajan Limbuša – Franjo Šauperl (2018);
- da je od lani na limbuškem pokopališču, kot nova pridobitev, urejena kostnica oziroma grobno mesto, kamor bo možno shranjevati morebitne kosti nekoč pokopanih na našem pokopališču, ki se pojavijo pri obnovi starih grobov in za katere ni znano, komu pripadajo; prav tako bo v to kostnico možno položili žare tistih, ki nimajo več sorodnikov ali so neznani in so bile sedaj, ali v zapuščenih grobovih ali pa bodo kdaj v "pozabljenih" žarnih nišah;
- da je letos na lokaciji gradu Lembach na Grajskem griču, zaradi razpadanja dosedanega kipa, v organizaciji Turističnega društva in izpod dleta rezbarja Franca Pliberška iz Peker, postavljen po pripovedki »Dravska roža« novi kip okamenele graščakinje, narejen iz trdega lesa.
- da je bil v letošnjem juliju in avgustu na južnem obrobju Robičevega naselja odstranjen izjemno močno grajen bunker, kot poslednji pomnik zaščite pred bombami iz II. svetovne vojne na severnem obrobju centra vasi, ker se je moral umakniti moderni stanovanjski novogradnji;

Franjo Šauperl, krajevni ljubiteljski zgodovinar

Težavno rušenje bunkerja v Robičevem zaselku

POGREBNE STORITVE

Yamaco

DEŽURNI TELEFON: 041 - 678 - 322; 24 UR NA DAN
Kliknite za kontakt: yamaco1@siol.net

NUDIMO :

KOMPLETNE POGREBNE STORITVE Z VELIKO IZBIRO POGREBNE OPREME,
PREVOZE – DOMAČE IN TUJE, ARANŽIRAMO IN DOSTAVIMO CVETJE,
PRISKRBIMO OBJAVO OSMRTNIC V ČASOPISU IN RADIU, ORGANIZIRAMO PEVCE,
GODBO, IGRANJE NA TROBENTO, FOTOGRAFA, VIDEO SNEMANJE,

CVETLIČARNA LUMIJA
SIMONA LUKIČ s.p.

Limbuška cesta 47, 2341 Limbuš
Tel.: 040/708-949-02/330-15-79
E-pošta: cvetlicarna.lumija@gmail.com

 Gvetličarna Lumija

IMPOTT d.o.o.

UPOGIBANJE CEVI IN PROFILOV

Ob Blažovnici 28-30, 2341 Limbuš

T: +386 (0)2 614 00 26 E: impott@siol.net W: www.impott.si

*Ob vseh priložnostih
naj cvetje spregovori
namesto vas ...*

Studenček cvetličarna

Limbuška cesta 57, Maribor
Tel. 02 420 51 00,
041 679 321

1901 2019

**MARIBORSKI
VODOVOD**

CVETLIČARNA
Lonček
Sonja Knuplež s.p.

Limbuška cesta 35, 2341 Limbuš
Tel: 059 013 924
Gsm: 031 797 905
E-mail: sonja@loncek.si

Redni delovni čas
Ponedeljek - Petek: 8:00 - 14:30
15:00 - 18:00
Sobota: 08:00 - 12:00

Ponujamo:
- lončnice in rezano cvetje
- šopke za vse priložnosti
- aranžiranje in zavijanje daril
- dekorativne izdelke
- izdelavo vencev in aranžmajev
- suhe in sveže aranžmaje
- sveče
- sprejem naročil za uredenje grobov
- prodajo zemlje in peska za grobove
- dekoracijo prostorov, ...

Pro SIGMA PLUS[®]

